

Ak Saray'ın maliyetinin kıyısından geçemeyeceklerin ödediği 2015 bütçe

Türkiye'nin 2015 bütçesi 473 milyar lira olarak belirlenirken yatırıma ayrılan pay 41 milyar lirayı buldu. 2015 yılı için kurumların bütçesi yüzde 8,3 oranında artırıldı.

En büyük yükseliş ise yüzde

97 ile Köşk'ün bütçesinde oldu. Cumhurbaşkanlığı bütçesi, 2 katına çıkarılarak; yani yüzde 97 oranında artırılarak 201,5 milyondan 397 milyon liraya çıkartıldı.

Analiz 08

DDSB ile röportaj

“Asgari ücret, 40 milyondan fazla insanın hayatını belirliyor”

Yaşamın İçinden 02

özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 16

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

4-10 Aralık 2014

Özgür Gelecek'ten

İŞİD-TC işbirliği resmiyete kavuştu!

Merhaba, İŞİD'in Kobanê'ye saldırıları artık doğrudan TC sınırları içerisinde gerçekleşiyor. Mürşitpınar'a bombalı saldırı gerçekleştiren ve Etmenak'e yerleşen İŞİD'e, TC'nin desteği resmiyete kavuştu! Bölgedeki muhabirimiz son gelişmeleri bildirmeye devam ediyor.

Gazete sayfalarımızda bol miktarda fitrat kelimesine rastlayabilirsiniz. RTE'nin ilk olarak Soma Katliamı'nda kullandığı bu kelime, kadın-erkek eşitliğine dair yaptığı açıklamada da karşımıza çıkınca kullanılmaktan ve yorumlamaktan geri duramadık!

Devlet Bahçeli ve Ahmet Davutoğlu'nun binlerce polis eşliğindeki Dersim ziyaretleri sonrasında Davutoğlu'ndan "Benim de Zaza arkadaşlarım var" söylemi akıllarda kaldı; Bahçeli'ye karşı ise Dersim halkının direnişi...

Hapishanelerde siyasi tutuklulara yönelik yayın yasağına karşı özgür basın kurumlarının eylemleri de devam ediyor.

Emekçinin Gündemi

Faaliyetin görünür kılınması...

Sayfa 05

Göğün Yarısı

Ya bir fitrat kaç para?

Sayfa 07

Gündem

Gelecek için bugün direni!

Sayfa 03

Pusulâ

Ferguson'un yarattığı çağrışım

Sayfa 11

Ülker'de direniş kazanacak!

Emek04

“Dersim'i 'halk' saklasın... Faşistler girmiş içine!”

Denge Azad 06

HKP(M)'nin Milan Uluslararası Konferansı'na mesajı -1-

Çeviri 10

Fatsa'dan izlenim

İzlenim/Söyleşi 12

Sınırsız bir direniş: Kobanê!

Kobanê 13

Onlara Ak Saray bize simit sarayı!

Geçtiğimiz günlerde açıklanan 2015 bütçesinin en çok tartışılan yanı, başta RTE'nin Ak Saray'ı olmak üzere bakanların ve devlet kodamanlarının tüm şaşalı ve gösterişli, rahat yaşamlarının faturasını bütçeden karşılayacak olması oldu. Oysa aynı bütçe asgari ücrete yalnızca % 3+3 sefalet zammını öngörüyordu.

Erdoğan "kendi parası" ile (ki hiçbir emekçinin "kendi parası" ile saray yaptırdığı görülmemiştir) saray yaptırmayacağına/yaptıramayacağına göre bu şaşalı, gösterişli ve tabii ki de gereksiz sarayın giderleri elbette

ki "devlet bütçesi"nden karşılanacaktı. Ancak "devlet bütçesi" denilen para ve kaynak deryasının kendisinin; işçinin ve emekçinin, köylünün vs. alinterinden çalınıp çırpılarak oluşturulduğunu düşünürsek; onların saraylarının her tuğlasında Somalî işçilerin, Ermenekli madencilerin, Torunlar'da katledilen işçilerin kanı vardır.

Kendilerine bin odalı Ak Sarayları, halka asgari ücretle gidebileceği simit saraylarını layık görenlere karşı "Asgari yaşama diren" şiarıyla karşı çıkıyor ve sefalet zammını kabul etmiyoruz!

“Asgari ücret, 40 milyondan fazla insanın hayatını belirliyor”

Kartal: Bugünlerde hükümetin temel tartışmalarından birisini de asgari ücret ve bütçe meselesi oluşturmaktadır. Her yıl, işçi sınıfının ortak kaygıları ile beklenen bu süreç, emekçiler açısından aynı düş kırıklığı ile de sonuçlanmaktadır.

Bu yıl da % 3+3 şeklinde hükümetçe belirlenen asgari ücret zammına karşı Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB) tarafından bir kampanya başlatıldı. “Birleş-Örgütlen, Asgari Yaşama Diren” şiarıyla başlatılan kampanya ile ilgili Özgür Gelecek olarak DDSB’den **Aysel Kaya** ile bir röportaj gerçekleştirdik.

Ö. G.: *Kampanyanızın genel hattını ve yürüttüğünüz çalışmalarını anlatır mısınız?*

Aysel Kaya: Asgari ücretle ilgili yürüttüğümüz kampanyanın bu yıl ilkini yapmıyoruz. Daha önce de bu meseleye dair kampanyalar örgütledik. Bilindiği üzere, devlet her yıl Kasım ayı itibarı ile bütçe görüşmeleri yapıyor ve eğitime, sağlığa, işçi ve emekçilere, güvenliğe, vb. ne kadar bütçe ayracağını bu görüşmelerde belirliyor. Asgari ücret de yine bu bütçe görüşmeleri içinde belirleniyor. Türk-İş, devlet yetkilileri ve işveren sendikalarının katılımı ile belirleniyor asgari ücret. Ancak bu yıl, bu görüşmeler başlamadan hükümet yetkilileri bu zammı açıkladılar, % 3+3 şeklinde. Bizim kampanya tartışmalarımızın öncesinde açıklandı bu rakam.

Bizim açımızdan asgari ücretle ilgili kampanya, sadece işçilerin “asgari geçinebilecekleri ücret” şeklinde ekonomik taleplerle yürüyecek bir süreç değil. Ya da sadece asgari ücret alan işçileri etkileyen bir şey de değil. Aksine, aileleri ile birlikte 40 milyondan fazla insanı ilgilendiren bir konu.

Zira 891 TL ile 1 kişinin çalıştığı 4 kişilik bir ailede geçinebilmek, insanca yaşayabilmek mümkün değil. Bu çerçevede tartışılan bir kampanya örgütleyeceğiz. Kampanyanın temel yönlerinden bir tanesi de, sorunun geniş halk kesimlerini etkiliyor olması. Çünkü birçok şey, asgari ücret baz alınarak belirleniyor. Mesela memur maaşları da asgari ücret baz alınarak belirleniyor. Asgari ücret işsizleri, “asgari ücretin fazlası” şeklinde maaş alanları da ilgilendiriyor. Bu açıdan çok geniş bir kesimin hayatını belirleyen bir meseleye dönüşmüş oluyor.

Geçen yıl yaptığımız çalışmalardan, kampanyanın çok daha geniş kesimlerin desteğini alması gerektiğini, sendikaların bu tip çalışmalar yürütmek için seferber edilmesi gerektiğini öğrendik. Bu anlamda sadece DDSB olarak değil, bütün işçi ve emekçi örgütlerinin ve kadın örgütlerinin desteğini örgütlemeye, sendikaları bu noktada seferber etmeye çalışıyoruz.

Kampanya çerçevesinde, asgari ücretin 1800 TL olmasını, görüşmelere sadece Türk-İş’in değil tüm demokratik güçlerin katılmasını, asgari ücretin vergi dışında tutulmasını talep ediyoruz.

-Basından takip ettiğimiz kadarıyla olumlu tepkiler alıyorsunuz. Kampanyanın içeriği ile bu tepkilerin arasındaki bağı nasıl kuruyoruz?

Kampanyamızı Aralık sonunda yapacağımız bir eylemle sonlandıracağız. Tüm devrimci-demokrat kamuoyunu, işçileri ve emekçileri bu sürece omuz vermeye davet ediyoruz.

yorsunuz? Olumlu tepkileri nasıl yorumluyorsunuz?

- Taleplerimizin gerçekçi olması gerekiyor. Kampanya tartışmalarında bunun altını çizdik. Şu an olumlu refleksler alıyoruz, çünkü insanların yaşamına dair bir şey söylüyoruz. Soyut, dışarıdan bir şey değil; doğrudan günlük yaşamda görebileceği bir şeye dikkat çekiyoruz.

Asgari ücretle insanlar geçinemiyor ve bugün asgari ücret, devletin ilk koyduğu mantıkta bir alt sınırı ifade ediyor. Ancak şu an işlevsel olduğu yer bu değil, aksine bir üst sınır. İşveren diyor ki “Size daha fazla para veremem, asgari ücret bu. Devlet böyle belirlemiş.”

Uygulamadaki yaklaşım böyle olunca yürüttüğümüz kampanya da sadece asgari ücretli çalışanlardan değil; gençlerden, öğrencilerden, çocuklardan, asgari ücretlilerin ailelerinden de destek görüyor. Çünkü bir babanın aldığı 891 TL, çocuğunun eşinin geçinmesini sağlayamıyor. Kampanyayı bu hatta ve bu kitleye yönlendirdiğimizde herkesin geçinebileceği bir asgari ücret tartışılmış oluyor. Tek tek tepkiler, tek tek serzenişler örgütlü bir tarzda ve kampanya şeklinde birleştirilerek çok daha güçlü bir tepki açığa çıkarılmış oluyor, bizce.

- Ülkemizde sendikalar yasası ile sınıf örgütsüzleştirilirken, taşeron ve esnek çalışma hükümet eliyle yaygınlaştırılıyor. Ve bunları kimi sendikalar da onaylıyor. Bu tabloda siz DDSB’yi ve DDSB’nin kampanyasını nasıl konumlandırıyorsunuz?

- Herkesin gördüğü şekli ile sendikaların bugün; asgari ücret ve kadem tazminatına dair yasalarda da, sendikalar yasa-

sı ile örgütsüzlüğün sınıfa dayatılmasına karşı da, bunu terse çevirecek bir konumlanışının olmadığı bir gerçek. Bugün sendikaların yürüttüğü mücadele, bu devlet politikasını aşabilecek ve işçi sınıfının önünü açabilecek bir merhalede değil. Bugünkü sendikal çizgi bu yönlü bir kapasiteye sahip değil. Dolayısıyla sendikaların da sınıfın çıkarları yönünde hareket etmesi mümkün değil.

Örneklere, bahse konu tartışmalarda Türk-İş “Aynı gemide yüzyüzünüz” diyor patronlarla. Patronlarla, işçi sınıfının örgütlenmesini aynı gemide görüyor ve bu bakış açısından ötürüdür ki, gemiyi korumaya çalışıyor.

Bizim bahsettiğimiz şey ise sınıfın çıkarları ve talepleri. Sendikalarda sınıfın çıkarlarının korunması, perspektif olması gerekiyor ve bu da ancak sınıf sendikacılığı ile mümkün. O yüzden bürokrat çizgiyi alt etmek gerekiyor ve bunu ancak örgütlülükle, sınıf sendikacılığı tabandan örgütleyerek başarabiliriz. Bu nedenle de bu kampanyayı örgütleyeceğiz ve bunu sendikalara rağmen yürütüyoruz.

Sendikaların bu gündeme dair göstermelik basın açıklamaları dışında bir şey yapmamaları, yeterli kamuoyu tartışmasını yürütmemeleri bizce kabul edilebilir bir şey değil. Bu nedenle de fiili bir mücadele ve süreci örgütleyeceğiz. Bu zaten meşru hakkımızdır; asgari ücretin yaşanabilir bir düzeye çekilmesi. Ve bunu sendikaları zorlayarak yapıyoruz. Tartıştırmak, sendikaların gündemine sokarak örgütleyeceğiz.

-Kampanyanız iş cinayetlerine karşı nasıl bir içerik barındırıyor?

- Kampanyamız, 1 aylık bir yoğunlaştırılmış çalışma. Bu çalışma sürecinde temel eksenimiz işçilerin talepleri doğrultusunda güvenliğinin sağlanması, yarımını ve emeğini yeniden üretebilecek koşulların sağlanması. Bu anlamda asgari ücret ile bu katliamlara kaynaklık eden güvensiz koşulların aynı devlet zihniyeti tarafından üretildiğini görüyoruz.

İşçi cinayetleri bir devlet politikasının sonucudur. AKP’nin işçilerin güvenliğini sağlayan değil, patronların çıkarları ve daha fazla kâr edebilmeleri doğrultusunda politika ürettiğini görüyoruz. Buna karşı örgütlenmenin önemini kampanyamızda vurguluyoruz. Zira bu tutumu başka türlü değiştirmek mümkün değil.

İşçiler cephesinden, sınıf bilincinin bu denli zayıflaması ise bizim mücadelemiz açısından önemli görevleri açığa çıkartmaktadır. Devletin karakteri, fitratıdır işçilerin çıkarlarını korumamak. Bunu değiştirmenin tek yöntemi de daha fazla örgütlenmektir. Bu anlamda da kampanyamız; asgari ücret, asgari yaşanabilir sınır, iş güvenliğini, yaşama güvenliğini içeren bir çalışmadır. Biz insanca yaşanabilir bir ücret ve insanca çalışma koşulları istiyoruz.

- Kampanyanızda kadın emeğinin sömürsü ne biçimde ve nasıl bir içerikle yer alıyor?

- Kampanyamızın temel ayaklarından bir tanesi de, işçi sınıfı içerisinde en yoğun sömürülen kadın emeği aslında. Kampanyamızla, merdiven altı atölye-

lerde en büyük emek sömürsüne maruz kalan kadın ve çocuk işçilerle buluşabilmeyi hedefliyoruz. Emek sömürsünün bu taleplerini onlar içerisinde örgütleyerek devlet cephesinde de kabul ettirebileceğimiz bir mücadeleyi örgütlemeye çalışıyoruz.

Biliyoruz ki kadın emeği; en çok sömürüye maruz kalan, esnek koşullarda istihdam edilip bu sömürü kapsamında örgütsüz tutulan bir emek alanı. İş yerlerinde mobbing ve tacize de maruz bırakılanlar yine kadınlar. Bu işçi erkekler eliyle de gelişen bir durum. Burada sınıfsal bakış açısıyla bir örgütlülük yaratmak için kadın işçilere dair özgün çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünüyoruz. Bu noktada da ayrıca kadın işçilerin çalışma alanlarına dair özel çalışmalar da yapacağız. Kadın işçileri mücadeleye aktif katmak için özel bir bakış açısı geliştirmeye gayret ediyor ve bu yönlü eksiklikleri gidermek için çabalayacağımızı ifade ediyoruz.

- Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

-Öncelikle gazetenizin bize sayfa ayırması bizi çok mutlu etti. Teşekkür ediyoruz.

Şunu belirtelim: kampanyamızı Aralık sonunda yapacağımız bir eylemle sonlandıracağız. Tüm devrimci-demokrat kamuoyunu, işçileri ve emekçileri bu sürece omuz vermeye davet ediyoruz. Zira bu talepleri sadece DDSB’nin talebi olarak anlamıyoruz. Bu talepler işçi ve emekçilerin talepleri.

DDSB’nin kampanya çalışmaları sürüyor

Kartal

DDSB, Kartal Metro’da bildiri ve broşür dağıtımını yaptı.

Akşam saatlerinde Kartal Metro çıkışında buluşan DDSB’liler, metro nun yoğun olduğu saatlerde bildiri dağıtımını yaptı ve iş cinayetlerinden taşeronlaşmaya kadar bir dizi mesele ile ilgili olarak propaganda faaliyeti yürüttüler.

Gülsuyu

Öncelikli olarak DDSB imzalı afişleri mahallenin en işlek noktalarına yaparak başlatılan çalışma, Çarşamba Pazarı’nda DDSB önlükleri giyilerek açılan stantla devam etti. Stantta halka asgari ücretle ilgili broşür dağıtılırken ayrıca 6 Aralık Cumartesi günü Gülensu Mahallesi Son Durak’ta akşam saat 19.00 yapılacak eyleme çağrı yapıldı.

Esenyurt

22 Kasım günü afiş, 23 Kasım günü de bildiri dağıtıldı. Daha sonra DDSB faaliyetçileri tarafından 25 Kasım günü sabah saat 06.00 civarında bildiri dağıtımını yapılarak kampanya çalışması devam etti. Balık Yolu, Köy içi, Âşık Şenlik Caddesi, Bulut Durağı ve Isparta Kule Caddesi bölgelerinde işe giden işçilere bildiri dağıtımını yapıldı.

Asgari ücret zammıyla simit bile alınamıyor: GELECEK İÇİN BUGÜN DİREN!

Hatırlanırsa bundan bir yıl önce, hakim sınıf kliklerinin kendi içinde, “yeni Türkiye”lerine uygun olarak, içinde dönemin başbakanı R. T. Erdoğan’ın da yer aldığı 17-25 Aralık rüşvet ve yolsuzluk operasyonları yapılmış ve “paraların sıfırlanması”na dair kimi gerçeklerin öğrenilmesine vesile olmuştu. O gün bu gündür yaşanagelenler, Türkiye’de başta devlet olmak üzere bir dizi kurumun gerçekte hakim sınıfların iktidar araçlarından başka bir şey olmadığını her defasında kanıtlamaktadır. Türkiye’de parlamentosundan yargısına, bürokrasisinden medyasına kadar bütün kurumlar, sadece işçi sınıfını ve halkı sömürmenin değil, aynı zamanda işlenen her türlü suçun aklamaya, bu yapılamıyorsa üzerini örtmenin araçları olarak kullanılmaktadır.

Bu kanıtlama işi günümüzde de devam ediyor. Son olarak, her fırsatta “milletin iradesinin tecelli ettiği yer” olarak propaganda edilen mecliste, 17-25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarından sonra kurulan meclis komisyonunun çalışmalarına, yargı kararıyla yasak getirildi. Bir nevi “milletin evi”nde “millet için” yapılan tartışmaların millettan saklanması yoluna gidildi! Böylelikle meclisin Türkiye işçi sınıfının ve halkın çıkarlarını temsil eden bir araç değil tam aksine hakim sınıfların hırsızlıklarını, sömürü, katliam ve baskılarını gizleyen bir işlev gördüğü bir kez daha görüldü.

Bu durumun “yeni Türkiye”ye özgü bir durum olmadığını kaydetmek gerek. Sadece kendilerine İslamcı adını veren hakim sınıf kliğinin yılların verdiği hırsıyla seleflerine nazaran daha fazla açgözlü davrandıkları ve pervasız olduklarını söyleyebiliriz. Bu pervasızlık öyle bir aşamaya vardı ki “milletin” gözünün içine baka baka, “millete” küfredip, “millet iradesi” oldukları yüzüzlüğüne kadar varmış bulunuyor. AKP bir hakim sınıf partisi olarak, kendini geçmişte Kemalist faşistlerin işçi sınıfı ve halka yönelik faşist zulmüne karşı bir itiraz olarak var etmiştir. Hakim sınıf klikleri arasındaki iktidar dalaşında, halk kitlelerinin mağduriyetini kendi kliğinin sınıfsal çıkarları için ustaca kullanmıştır. Kabul etmek gerekir ki AKP bunda R. T. Erdoğan şahsında halkın belli bir kesimini etkileme ve kendilerinin “iktidardayken bile mağdur” olduklarına inandırmakta gayet başarılı olmuştur.

Erdoğan bu başarılı performansına devam etmektedir! Kendi oğluyla yaptığı “paraların sıfırlanması” çalışmasının açığa çıkmasından sonra çareyi, yeni bir “istikbal savaşı” başlatmakta bulan ve Çankaya’ya kaçmak yerine; namına uygun bir şekilde bin odalı “kaçAK saray” yaptırıp oraya kaçmakta bulan Erdoğan; Cumhurbaşkanı seçildikten sonra-

da fitratına uygun olarak davranmayı sürdürmektedir! Onun bu başarılı performansından da açıkça anlaşılacağı üzere AKP, 2015 genel seçimlerine dair çalışmalarına başlamış durumdadır. Bu çalışmada hiç kuşkusuz ki halkı “böl-parçala-yönet” taktiğine uygun olarak, “biz ve onlar” olarak ayırmak ve yine “mağdurları oynamak” temel stratejidir. Faşist rejim kendini Erdoğan şahsında yeniden örgütlerken, kendinden olmayan, kendine biat etmeye yönelik yeni saldırı yasalarıyla tam bir karşı devrimci restorasyon içindedir.

Önce yeni MİT yasası, ardından yargıda yapılan değişiklikler ve son olarak “İç Güvenlik Yasası” adı altında meclise sevk edilen yasa tasarıları da göstermektedir ki, AKP şahsında hakim sınıf kliği Kemalist faşist düzeni İslamcı söylemlerle tahkim etmektedir. Çıkarılan yeni yasalar çerçevesinde polise vur emri verilmesi, molotof kokteyllinin silah sayılması, yüzlerce yeni TOMA alınması, “makul şüpheli” uygulaması, polise dinleme yetkisi verilmesi vb. tüm bu saldırı yasalarında, her ne kadar 17-25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonları sonrasında başta “paralel yapı” tehdidi olmak üzere temel gerekçe “devletin güvenliği”nin sağlanması olarak gösterilse de, gerçekte başta Erdoğan olmak üzere, “yeni Türkiye”nin egemenlerinin sınıfsal çıkarlarının korunması vardır.

A(lıp)Kaçanlar Partisi: Simitimizi bile çalıyorlar!

Kabul etmek gerekir ki bu saldırının liderliğini gayet başarılı bir şekilde yine Erdoğan yapmaktadır. Malum önce bir “Amerika’nın Müslümanlar tarafından ilk kez keşfedildiği” iddiasını dillendirdi. Bu iddia tıpkı bir zamanlar Güneş Dil Teorisi ve Türk Tarih Tezini savunan Kemalist faşistlerin tezlerini andırmaktadır. Amaçlanan “millete güven” aşılama adı altında, “yeni rejim”in restorasyonunun ideolojik argümanlarını oluşturmaktır. Böylelikle gerçekte hırsızlıklarının ve yolsuzluklarının üzerinin örtülmesi amaçlanmak-

tadır.

Ardından ise Kürt meselesinde ve “çözüm süreci”nde sahne aldı ve bilinen sözlerini tekrarladı. Erdoğan’a göre Kürt ulusunun bütün talepleri karşılanmış durumdadır! El uzatılmış ama karşılığında hep sıkılı yumrukla karşılaşılmıştır! Kürt vatandaşlarının bir sorunu yoktur, terör vardır ve hatta İmralı’ya TV de verilmiştir! Daha ne olsun! Ama işte bir “üst akıl” bu adımları bozmaktır! Örnekler çoğaltılabilir!

Hemen ardından yine değişmez gündemlerden biri haline gelen “paralel yapılanma” ve ona karşı mücadele sahne almıştır. Erdoğan Afrika gezisinde, daha bir yıl önce birlikte hareket etmelerine rağmen Gülen Cemaati’ni “ajan örgütü” ilan etmekte sakınca görmemiştir! Ona göre Gülen Cemaati’ni bir “üst akıl” yönetmektedir! Bir yıl öncesine kadar, “üst akıl”la “beraber yürürlerken” şimdi ise kendisine ihanet edilmiştir! Nereden bakarsanız tutarsızlık! Düne kadar ajanlarla iş tutup, “ne istedilerse veren” birisinin, onlara yardım yataklıktan yargılanması gerekir!

Erdoğan’ın başarılı performansından kadınlar da payını almıştır. Ashında “kadın ve erkeğin eşit olamayacağı”, bunun fitrata ters olduğunu daha önceden de ifade etmişti. Ama bunu bir kez daha ve güçlü bir şekilde tekrar etmesi “yeni rejim”in ataerkil özelliğinin altını çizmek içindir.

Öte yandan “havuz medyası” olarak adlandırılan ve genel özellikleri, Erdoğan’a ve “yeni rejime” hizmet olan “gazetecilerin” işlerine son verilmesi de, önümüzdeki süreçte, saldırıların dozajının daha da artırılacağına işaret olarak okunmalıdır. “Yeni rejimin” inşasında tam bir bağlılık istenmekte, saflar tahkim edilmektedir. Öyle ki Halife Ömer’in sözlerine atıf yaparak konuşulmakta; “yasalar ne kadar kötü olursa olsun, eğer adil bir sultanın elindeyse oradan güzel neticeler doğar. Yasalar ne kadar güzel olursa olsun, zalim bir sultanın elindeyse oradan zulüm doğar” (T. Erdoğan, 24

Kasım) denilerek yeni rejime tam bir biat istenilmektedir. Biat etmeyen ve üstelik de muhalefet edenlere ise sadece devletin resmi kolluk güçleri değil sivil faşistler eliyle de müdahale edileceği ilan edilmektedir: “Bizim medeniyetimizde esnaf gerektiğinde askerdir, alperendir, gerektiğinde vatanını savunan şehittir, gazidir, kahramandır. Gerektiğinde asayiş tesis eden polistir, gerektiğinde adaleti sağlayan hakimdir hakemdir, gerektiğinde de şefkatli kardeştir.” (R. T. Erdoğan, 27 Kasım)

Bu “Yeni Türkiye”de, AK Partili de olsa, “ılımlı”lara, “ama” diyenlere yer yok. İslamcı faşist “yeni rejim”, tıpkı önceli Kemalist rejim gibi kimi nüanslar dışında kendinden olmayana (sınıfsal, cinsel, dinsel, etnik, vb., vb.) her fırsatta saldıran bir özellik göstermekle kalmıyor; kendine biat etmeyen, direnen ya da muhalif olanların kendi iradesinin olabileceğini de kabul etmiyor. Kendi fitratında olan faşistliğin ve uşaklığın başkalarında da olabileceğini sanıyor. Kürdün kendi aklıyla direnebileceğini düşünemiyor, bir üst akıl tarafından yönetildiğini düşünüyor, kadının eşit olabileceği aklı kesmiyor, fitrata ters diyor. Örnekler çoğaltılabilir.

Ama öte yandan “Amerika’yı keşfeden ecdadın torunları” asgari ücretin günde 1 lira olmasını sorun etmiyor. Bu noktadan bakıldığında işçi sınıfı ve halk açısından eskisiyle yenisi arasında bir fark bulunmaktadır. AKP bir yandan Kemalist faşizmi İslamcı söylemlerle yeniden güncellerken soframızdan ekmeği, elimizden simidi bile çalmaktadır. AKP iktidarı öncesinde örneğin 2002’de bir adet simit bugünkü parayla 20 kuruştan satılıyordu. 2002’deki net 184 liralık asgari ücretle 920 tane simit alınabiliyordu. Oysa şimdi simit 1,5 liraya satılmakta ve net 891 liralık net asgari ücretle ancak 594 tane simit alınabilmektedir. Diğer bir ifadeyle net asgari ücretle alınabilen simit sayısı 12 yılda 326 adet azalmıştır. Benzer durum memur maaşlarında da söz konusudur. AKP asgari ücret zammıyla hem işçi sınıfı hem de halkımızın boğazından çalmayı sürdürmektedir. Kısacası AKP sıfırlamaya devam etmektedir.

Dolayısıyla **Devrimci Demokratik Sendikalar Birliği** tarafından yürütülmekte olan asgari ücretle ilgili “birleş, örgütlen, asgari yaşama diren” kampanyası, sadece soframızdan ekmeğin, elimizden simidin çalınmasına karşı bir itiraz değil, ondan da önemlisi AKP’nin yeni rejim inşasına karşı duruşun aşıl topuğunu da göstermektedir. Buradan yürünecek ve örgütlenilecektir. Bu açıdan bütün çalışma alanlarında kampanyaya gereken önem verilmelidir.

Soma iddianamesi reddedildi

H. Merkezi: Akhisar Cumhuriyet Başsavcılığı'nın hazırladığı, Soma Eynez'de yaşanan faciada 301 madencinin katledilmesiyle ilgili 45 sayılı iddianame, Akhisar Ağır Ceza Mahkemesi tarafından reddedildi.

İddianamenin Cumhuriyet Savcılığı'na iade gerekçesinde "Mağdur ve tanıkların ifadelerinin tam alınmaması, suçlulara yönelik suçlamalarla ilgili delillerin yeterince belirtilmemesi" gösterildi. İddianamenin eksikleri giderilip Ağır Ceza Mahkemesi'ne yeniden sunulacak. İddianamede, tutuklu yargılanan ve içlerinde Can Gürkan'ın da olduğu 8 kişi için 301 kez ağırlaştırılmış müebbet cezası, şirket görevlisi 29 kişi hakkında da "taksirle adam öldürmek"ten 2 yıldan 15 yıla kadar hapis cezası talep edilmişti.

Ermenek'te 2 işçiye daha ulaşıldı

H. Merkezi: Karaman\Ermenek'te Pamuklu Köyü'nde **Has Şekerler Madencilik Şirketi**'ne ait linyit ocağında **28 Ekim** günü saat 12.15 sıralarında eski ocakta biriken suyun basması sonucu 34 işçiden 18'i mahsur kalmıştı.

Yaşanan iş cinayetinden sonra yapılan arama çalışmalarında 6 ve 17 Kasım'da 2 işçi: 18 Kasım'da 6 işçi son olarak 29 Kasım'da da 2 işçinin cenazelerine ulaşıldı. Göçüğün altında kalan 6 işçi için arama çalışmaları devam ediyor.

161 madenci işten çıkarıldı

H. Merkezi: Çorum'daki Çelikler Linyit İşletmesi'nde İş Teftiş Kurulu'nun denetimi sonucu faaliyet durduruldu. Bunun üzerine patron 161 madenciyi işten çıkardı.

İşsiz kalan madencilerle dayanışma için Dodurga'ya giden KESK Çorum Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü **Merter Kocatüfek**, patronun kendi kusur ve eksikliklerini tamamlamak yerine işçilerden ve kazanılmış haklarından kurtulmanın yollarını aradığını söyledi.

Binlerce taşeron yol işçisi kadro istedi

Ankara: Türkiye'nin çeşitli yerlerinden binlerce karayolu işçisi **24 Kasım Pazartesi** günü Karayolu Genel Müdürlüğü önünde toplanarak kadro talebini dile getirdi. 2011 yılında taşeron yol işçilerinin, Karayolları Genel Müdürlüğü işçisi oldukları yönünde Yargıtay tarafından karar verilmesine karşın bu kararın uygulanmamasına tepki gösteren işçiler, çeşitli illerden

Ankara'ya gelerek seslerini duyurdu.

Karayolları Genel Müdürlüğü önünde kadro taleplerinin yazıldığı dövizler taşıyan ve slogan atan işçilerden, kurulan kürsüde ilk sözü **Mustafa Dağtekin** aldı. Dağtekin, 2011'den bu yana Yargıtay tarafından onaylanmasına karşın hala kadro taleplerinin yerine getirilmediğini söyleyerek, ne olursa olsun kadroyu ala-

caklarını belirtti. Dağtekin'in ardından Türk-İş Genel Başkanı **Ergün Atalay** konuştu.

8 aydır çeşitli hükümet yetkilileriyle görüşmelerine rağmen bir sonuç alamadıklarını söyleyen Atalay, AKP'nin taşeron çalıştırma sisteminin sorumlusu olduğunu belirtti. İşçilerin Ankara'da kalmayı talep etmelerine rağmen, Yol-İş sendikasının tutumu ile işçiler yapılan açıklamaların ardından geri döndü.

Ülker'de direniş kazanacak!

Ülker A.Ş. fabrikasındaki hak gasplarına karşı DİSK'e bağlı Gıda-İş sendikasında örgütlenen ve sonrasında işten atılan işçilerin, Topkapı'da bulunan fabrika önünde direnişleri devam ediyor. Soğuk hava koşullarına rağmen patron ve Öz Gıda-İş'in işbirlikçi tavrını teşhir eden işçiler, kararlı bir şekilde bekleyişlerini sürdürüyorlar.

Hükümet dönemlerinde takındığı tutuma bağlı olarak işçi profili değişen Ülker Fabrikası'ndaki direniş oldukça özgün bir yerde duruyor. Çünkü direniş sadece patronun ekonomik baskıları değil aynı zamanda cemaatlerin, tarikatların ve işbirlikçi sendikaların baskıları ile çevrelenmiş durumda.

Gıda-İş İstanbul Bölge temsilcisi **İbrahim Kızılyer** süreci şu şekilde özetliyor: "Fabrikada patronun baskılarını ve bu baskıları görmezden gelen sendikaların tavırlarını değiştiren bir grup işçi, sendikamız Gıda-İş ile bir görüşme gerçekleştirerek sendika değiştirme talebinde bulundular. Biz burada çalışma yürütürken sürecin hiç de kolay ilerlemeyeceğini biliyorduk. Çünkü buradaki hemen her işçi bir cemaat veya tarikat çevresinde bulunuyor. Bizimle beraber çalışma yürütecek işçiler öncesinde oldukça umutlular. Büyük bir rahavet içindeydiler. Bize devamlı 'bizimle beraber secdeye duran arkadaşlarımız. İlla ki bize destek verirler. Kul hakkı deyince tereddüt dahi etmezler. Çok hızlı sendikayı burada kazanırız' dediler. Ancak düşündükleri gibi de olmadı. Onlarla her hafta cumaya giden işçi arkadaşları destek vermedi. Her şeyden önce mensup oldukları cemaatler de destek vermedi. Bu açıdan buradaki direnişteki arkadaşlarımız birçok direnişten daha önce sınıf sorununu anlamış oldular."

Bugün Ülker'de direniş devam ederken içeride ise işçilerin örgütlenme çalışmaları devam ediyor. Her Cuma camiye namaz kılmaya giden işçileri ilk olarak direnişteki işçiler karşıyor ve dini argümanlarla, sendikaya üye olmanın ve direnişe destek vermenin öneminden bahsediyorlar. Bu yönün işe yaramadığı söylenemez. Aksine inanılmaz derecede etkin bir şekilde yaygınlık kazanıyor.

Ülker'de iş koşulları değişiyor Ülker'de direniş ile birlikte iş koşulları değişim gösteriyor. Yemeklerin daha düzgün çıkmasından ustabaşarın tu-

Direniş sadece patronun ekonomik baskıları değil aynı zamanda cemaatlerin, tarikatların ve işbirlikçi sendikaların baskıları ile çevrelenmiş durumda.

tum ve davranışlarına, ikramiye ve Ülker kutlamalarından gezilere kadar fabrika içinde bir dizi değişim gözleniyor. Ülker yönetimi bunu sendikaların örgütlenmesine engel olmak için yapsa da aslında tam tersi bir etkiden bahsedebiliriz. Çünkü işçiler tüm bu değişimlerin sendikal örgütlenmeden ve tüm koşullara rağmen kararlı bir şekilde devam eden direnişten kaynaklı olduğunu biliyorlar.

"Her şeye rağmen sesimizi duyurmaya devam edeceğiz" Ülker direnişi sürecinde **Evrensel** ve **Birgün** gazetesinin Ülker'in reklamını alması ise işçilerden ciddi tepkiler aldı. Bu konuya ilişkin Kızılyer şunları kaydetti: "Bu reklamları biliyoruz. Ancak biz bunu burada işçi arkadaşlarımız arasında gündem yapmadık. Çünkü halihazırda bir direniş sürdürüyoruz ve bizim sorunumuz şimdilik bu değil. Bu reklamların alınmasını tasvip etmiyoruz. Ancak bunu gündemleştirmeyi de düşünmüyoruz. Biz arkadaşlara eleştirilerimizi söyledik. Burada ki direniş herkesin sorumluluğundadır. Burası kazanınca tüm işçi sınıfı kazanırsa burası kaybedince de tüm işçi sınıfı kaybeder. Bu açıdan herkes ona göre hareket etmeli."

Metal işçileri greve hazırlanıyor

H. Merkezi: Birleşik Metal-İş'te örgütlü olan **Mudanya PRYSMI-AN işçileri**, 26 Kasım'da gerçekleştirilen toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlık safhasında devam eden görüşmelerinden sonuç çıkmayınca eylem gerçekleştirdi. "MESS dayatmalarına hayır" diyen işçilerin eyleminde görüşmenin sonuçsuz kaldığı ancak mücadelenin devam edeceği belirtildi.

Yapılan basın açıklamasında görüşmede MESS'li patronların Birleşik Metal İş'e sosyal ödemelerle ilgili sunduğu teklifin reddedildiği, resmi arabulucu ile yapılan görüşmede de uzlaşma sağlanamadığı ifade edildi ve bu yöntemin az maaş alan işçiye az zam yapılmasını öngördüğü için adaletsizliği daha da artırdığını vurgulandı. Açıklamada ayrıca Birleşik Metal-İş'in grevlerle direnişlerle kazandığı hakların gasp edilmesinin mümkün olmadığı, buna izin verilmeyeceği de belirtilirken talepler kabul edilmezse 2010'daki gibi bir direnişle cevap verileceği vurgulandı.

Bir direniş kültürü olarak; YATAĞAN...

Gazetemiz yayına hazırlanırken Yatağan'da santrali alan şirketin 1 Aralık'ta devir sözleşmesini imzaladığı haberi üzerine Yatağan işçileri ayağa kalktı. İşçiler şirketi içeri sokmamak ve satışı durdurmak için santral önünde barikat kurdu. Haberi duyan işçiler barikata koştu. Vardiyadan çıkan işçiler santralden ayrılmazken madenciler de santral önüne geldi. İşçiler santral önünde bekleyişe geçti. Ayrıca maden önünde de iş makineleriyle barikat kuruldu.

Yatağan direnişi 450'li günlere varmak üzere. Dile kolay, bir seneden fazladır Yatağan enerji ve maden işçilerinin özelleştirmeye karşı verdikleri mücadele sürüyor. Bir yıldan fazladır süren direniş Yatağan'da ilk değil, keza bir direniş kültürü yaratılmış yıllar öncesinden.

Son gelişmeleri aktarmadan önce Yatağan'da yıllar öncesinden gelen direniş tarihine bir göz atalım istedik: Yatağan, Yeniköy ve Kemerköy termik santralleri 1980'li yıllarda kurulduğunda halk istememiş, karşı çıkmıştı ancak sonuçta santraller kurulmuştu; hem de köylülerin köylerini, evlerini boşaltma, tarlalarını verme pahasına. Devlet işletecek diye halk biraz "ikna" olduğunda kuruldu santraller; sonra zehir saçtılar yıllarca, köylüler soludu zehri, ektiklerinden verim de alamadılar.

2000'li yıllara kadar zehir soluyan bölge halkı, birçok çevreci örgüt ile birleşerek büyük bir mücadele başlattı ve oluşan baskıdan kaynaklı santrale baca gazı arıtma tesisi kuruldu.

PTT işçisinden açıklama

H. Merkezi: 21 Kasım Cuma günü darp edilerek gözaltına alınan PTT inşaat işçileri, polis saldırısını protesto etmek için basın açıklaması gerçekleştirdi.

Yeni Demokrat Gençlik'in de içinde bulunduğu, üniversite öğrencilerinin destek verdiği basın açıklamasında işçi **Remzi**

Yılmaz: "Şimdiye kadar yapılan bütün baskı ve yıldırma politikalarına rağmen, herkesin gördüğü üzere bugün yine burada eylemimizi kararlılıkla devam ettiriyoruz. PTT derhal yapması gereken ödemeleri yapsın" dedi.

Biraz daha temiz hava solumak demekti arıtma tesisi, verilen mücadele direnişin yeni bir çentiği oldu halk için. Ancak TC'nin fitratında kâr hırsı vardı ne de olsa ve özelleştirmeler başladı dört bir yanda.

Elbette Yatağan da özelleşmeliydi. Bu, işçilerin daha fazla çalışması yani sömürülmesi anlamına geliyordu bir taraftan; diğer taraftan çevrenin daha fazla kirlenmesi demektir. Çünkü özelleştirme sonucunda yeni firmaya eğer isterse 10 yıl filtre kullanmama hakkı tanınıyor, keza filtre takmak santralde üretilen enerjinin yüzde 15'ini harcıyordu. Kâr "babaları" için bu enerji "boşa gidecek" demektir.

İşte işçiler, tüm bu gerçekleri Yatağan'da yıllarca verilen mücadeleden biliyordu.

Yeniden direnişe başlamalı, özelleştirmeyi durdurmalıydı enerji işçileri. 16 Eylül 2013'te işçiler "Yatağan, özelleştirmenin son durağı olacak!" şiarıyla direnişe geçtiler. İşçiler o gün bugündür; kurdukları direniş çadırında, işletmelerde örgütlü olan Türk-İş'e bağlı Maden-İş ve Tes-İş sendikalarının ortak öncülüğünde mücadele başlattı.

"Özelleştirmeye hayır" diyerek toplantılar yapıldı. İşçiler; aileleri, bölge halkı muhtarlarla birlikte, mücadelelerini duyurmak için köyleri afişlerle donattı. Bu süre içinde polis saldırısına maruz kaldı işçiler, açlık grevine girdiler, yılmadı, bitmedi direniş. Çadır direnişi sürerken; Ankara'ya taşındılar direnişi 4 ay sonra, seslerini daha iyi duyurmak için bazı "yetkili birimlere".

24 Ocak'ta Muğla'dan çıkmak istedi işçiler ancak yine polis saldırısı devreye girdi. Ardından Ankara yeni direniş alanı oldu, işçiler pes etmedi.

Yatağan'da olduğu gibi Ankara'da da polis saldırısına maruz kaldılar.

Hatırlanacağı gibi işçilerin tüm mücadele yöntemlerine, ısrarlarına rağmen devlet ya özelleşecek ya özelleşecek dedi ve ihaleler yapıldı; şimdi işletmenin devir işlemleri var sırada.

"Psikolojimiz bozuldu, çalışmıyoruz!"

İşyerlerinin devirlerinin yapılmasına az zaman kala işçiler mücadelelerini hızlandırırken, Tes-İş ve Maden-İş sendika sekreterleriyle görüşerek son gelişmeler hakkında bilgi edindik.

Sendika temsilcileri işçilerin psikolojilerinin bozulduğunu, çalışma azmini kaybettiklerini, iş kazası riskiyle karşı karşıya olduklarını belirtti. Hatta 25 Kasım günü "Bugün çalışmıyoruz" diyerek işe gitmediklerini, o günden sonra ise 7 Aralık'a kadar her köyde bildiri dağıttıklarını dile getirdi.

Türk Maden-İş Yatağan Şube Başkanı **Süleyman Girgin** ise daha önce yaptığı açıklamada, "Elbistan'da, Soma'da, Ermenek'te toprağın altına diri diri gömülen maden işçilerinin isyanıdır. Rezidans inşaatlarında, tersanelerde, şantiyelerde ölen işçilerin çığlığıdır. Seyitömer'de, Van'da işten çıkarılan işçilerin hak arayışıdır" diyerek kamuoyuna duyurdu çağrısı yaptı.

"7 Aralık son viraj"

Yatağan Termik Santrali için son devir tarihi 7 Aralık, Yeniköy için 26 Aralık. Haliyle "şirketler her an teslim için gelebilir" diyen işçiler, her sabah protesto yürüyüşü düzenliyor.

Yatağan'da 1 yıldan fazladır direnişte olan işçiler, devir günü geldiğinde firmayı işyerine sokmamaya kararlı olduklarını vurguluyor.

Sütaş'ta işçi kazandı

H. Merkezi: Sendikalı olduğu için işten çıkarılan SÜTAŞ işçilerinin direnişi sonucu "istifa eden" TÜSİAD'ın eski başkanı Muharrem Yılmaz'ın da ortak olduğu SÜTAŞ'ta, işçilerin verdiği mücadelede kazanım elde edildi.

2012 yılında sendikalı oldukları için işten atılan 18 işçinin Karacabey Asliye Hukuk Mahkemesi'nde açtıkları dava sonuçlanarak "işe iade" kararı onandı. Türk-İş 8. Bölge Temsilcisi Sabri Özdemir, "Mahkeme işe iade kararı verdi ama işverenin uygulamayı uygulamayacağına bilmiyoruz. Görüşmeler sürüyor.

İşçilerin sendikal mücadele nedeniyle işten çıkarıldıkları çok açıktır" diyerek Tek Gıda-İş tarafından Türkiye genelinde işten çıkarılanlar işe alınmaya kadar boykot kararı alındığını hatırlattı. Özdemir, işçilerin geri alınmaması durumunda şirketin işçilere; 4 net, 12 brüt ücret tazminat ödeyeceğini söyledi.

Emekçinin Gündemi

Faaliyetin görünür kılınması, kamuoyunda yer edinmesini sağlar!

Hükümet, kısa süre önce 2015 yılı için asgari ücrete yapılacak zam oranını açıkladı. Ancak geçmişte olduğu gibi bu yıl da bu konu halen kimsenin gündemine girmiş değil.

Çalışanların % 65'ini direkt ilgilendiren, kalan oranın da ücretlerinin buna göre belirlenmesine rağmen bugüne kadar görülen tepkisizlik, işin vahametinin halen anlaşılmadığını göstermektedir. Oysa hükümetin asgari ücret rakamlarını önceden açıklama nedeni, mevcut durumdan rahatsızlığın ne boyutta olduğunu ve oluşacak tepkileri ölçmektir. Bu nedenle bugün işçilerin en temel ihriyaçları için geçinecekleri ücretin açıklanmasına karşı ortada bulunan bu sessiz tablonun değişmesi oldukça önemli yerde durmaktadır.

Kısa bir süre sonra asgari ücret rakamları yasallaşacak. Bu süreçte de işçilerin temsilcisi görünümündeki sarı bürokrat sendika ağaları birlikte açıklama yapacaklar. "Hükümet baba" arabulucu işveren verilenin çok olduğunu sendikacıların ise verilenin az olduğunu söyledikleri senaryoyu ocak ayı başında bir kez daha göreceğiz. Bu nedenle asgari ücret çalışması yapılırken iki yönlü çalışma birlikte yapılmalıdır.

Birincisi, asgari ücret faaliyetinin her alanda hissedilmesini sağlamak için çalışmaların görünür olmasını sağlamak gerekiyor. Böylece yapılan çalışmalar kamuoyu vasıtasıyla diğer tüm alanlarda da görülecektir.

Asgari ücretin, tüm emekçileri kapsamamasından dolayı yapılacak çalışmaların etkisi kısa zamanda her alana yayılabılır. Bu nedenle yürütülen asgari ücret çalışmalarının, alanlarla sınırlı kalmasını engellemek için yapılan çalışmaların daha fazla görünür olmasını sağlamak gerekiyor. Bu çalışma; bir yandan işçi sınıfı ile sürekliliği sağlanmış bir bağın kurulmasını sağlarken diğer yandan yapılan çalışmaların yaratacağı etki gücü ile ulaşılmayan diğer alanlar üzerindeki etkisini artıracaktır. Bu etki, mücadeleye edeceklerin ortak hareketine katkı sunacağı gibi yürütülen çalışmalara dâhil olmayı da sağlayacaktır.

İkincisi, işçilerin en temel örgütlenme araçları olan sendikaların, asgari ücret konusundaki sessizliğini bozacak adımları atmak gerekiyor. Asgari ücretin belirlenmesinde söz sahibi olan başta Türk-İş Konfederasyonu olmak üzere, bu konfederasyona bağlı sendikalar ile diğer konfederasyonların açıklanan asgari ücrete karşı sessiz ve işbirlikçi yanları teşhir edilmelidir.

Diğer yandan ayırım yapılmadan, asgari ücrete karşı mücadele edecek tüm sendikalarla ortak mücadele hedeflenmelidir. 2015 yılı asgari ücret rakamlarını açıklayan hükümetin bu saldırıları ancak "**Birleş, örgütlen, asgari yaşama diren**"le püskürtülebilir. Bu nedenle bu saldırıya karşı daha etkili bir çalışma için kalan zamandaki çalışmalarını daha programlı yürüterek daha verimli sonuçlar almayı sağlamalıyız.

TKP/ML PKK'nin kuruluşunu selamladı

H.Merkezi: TKP/ML Ortadoğu Bölge Komitesi, kuruluş yıldönümü kutlanan PKK'ye bir mesaj gönderdi. Mesajda şu ifadeler yer verildi:

"PKK tarihi bir savaş ve direniş tarihidir. Bu tarihin yaratıcılarının Önder-

liğiniz ve kahraman şehitleriniz olduğunuzu biliyoruz. Bu tarih sadece Kürdistan'da özgürlük ve demokrasi bilincini ve değerlerini yaratmadı. Aynı zamanda da Ortadoğu halklarının bilincinde büyük bir sıçrama yarattı.

Rojava Devrimi Kobanê ve Şengal direnişi Kürt halkının özgürlük istemine büyük bir ilham kaynağı olurken, aynı

zamanda Ortadoğu'nun ezilen mazlum halklarının kurtuluşu için de büyük bir ilham kaynağı olmaktadır.

Özgürlük ve kurtuluş yolunda yürümek isteyen ezilen mazlum halklar-devrimciler-ilericiler PKK tarihinden ve onun yarattığı savaş geleneğinden öğreneceği çok şey vardır.

PKK tarihini ve özgürlük ideallerini

yaratan kahraman şehitlerini Mazlum Doğan-Kemal Pir, Hayri Durmuş, Haki Karer, Mahsum Korkmaz, Sakine Cansız, Bêrîtan, Zilan, Arinleri ve tüm şehitleri saygıyla selamlıyor, anılarını yaşatacağımıza söz veriyoruz.

PKK'nin kuruluş yılını selamlıyor, Rojava'da kazanılan Kürt halkı olacağına inanıyoruz."

"Devrimci Rojava'yı ve Filistin direnişini savunalım"

Açıklama: 15.11.2014 tarihinde gerçekleştirilen Ortadoğu Konferansı'nun ortak açıklamasıdır.

Emperyalist güçler ve bölgesel işbirlikçileri Ortadoğu halklarına talan ve köleleştirme politikalarını dayatıyorlar. Buna karşı ilerici, anti-emperyalist, devrimci ve komünist güçler ortak mücadele ile karşı koymalıdır.

Ortadoğu ve Avrupa'nın parti ve örgütleri olarak, Ortadoğu halklarının emperyalizme ve bölgenin gerici devletlerine karşı mücadelesi ile dayanışmaya çağırıyoruz.

15 Eylül'den beri faşist çetelerin saldırılarına karşı kahramanca karşı koyan Kobanê savunucularının direnişini, Kürdistan, Filistin ve Ortadoğu'da emperyalizme karşı bütün ilerici güçlerin mücadelesini selamlıyoruz.

PKK yasağının ve onunla uluslararası dayanışmanın kriminalize edilme anlayışının derhal kaldırılmasını talep ediyoruz.

Bütün anti-faşist, anti-emperyalist, ilerici, devrimci ve komünist örgütleri, parti ve kişileri Kobanê savunmasını ve Rojava'yı, Ortadoğu halklarının özgürlük mücadelesini desteklemeye çağırıyoruz.

Dayanışma komiteleri kurmaya, toplantılar, gösteriler örgütlemeye, işyerlerinde, üniversitelerde, okullarda grevler ve işgaller örgütlemeye çağırıyoruz.

Para ve maddi yardım toplamaya, kamuoyu oluşturmaya, güncel durum üzerine tartışma ve bilgilendirme yapmaya çağırıyoruz.

Ortadoğu halklarının mücadelesine aktif katılmaya, Enternasyonal Tugaylara katılarak devrimci Rojava'yı savunmaya çağırıyoruz.

Afrin, Cizire ve Kobanê Kantonları tanınmalıdır!

Yaşasın Kobanê direnişi!

Yaşasın Ortadoğu halklarının mücadelesi!

Yaşasın proleter enternasyonalizm!

DFLP, KCD-E, Kommunistischer Aufbau, MKP, MLKP, MLPD, Nav-Dem, Rebell, Rode Morgen, TKP/ML

"Dersim'i 'halk' saklasın... Faşistler girmiş içine!"

Gözümüzün içine baka baka, acıların kabuk bağlamış yaralarına basa basa bir oyun oynanıyor. Devletin bil cümle temsilcilerinin ağzında bir türkü gibi "Dersim" konuşuluyor; Seyit Rıza anılıyor, demokrasi dersi veriliyor. Aynı devletin diğer faşistleri de tekrar kanatılan yarıdan akan kanı içmeye yemin etmiş, Dersimlinin kapısının önünde.

"Sağolsun", 11 yıllık hüküm dönemlerinde; 80 yıllık TC'ye "demokrasi" bahşeden AKP, Dersim Katliamı'nı tekrar gündemine aldı. Roboski'nin, Reyhanlı'nın, binlerce işçinin, tecavüz edilen çocukların, katledilen kadınların kanı daha ellerinde kurumamışken ve de kurumayacakken; Dersim'i anarak, Alevilere "şirin" gözükmeye çalışan Ahmet Davutoğlu şahsında AKP, utanmazlığı ilke edinerek Devlet Bahçeli'ye de meydan okudu. Halk düşmanlığı yaşam gerekçeleri olan AKP ile MHP'nin (aşlında bütün düzen partilerinin) birbirlerine düştüğü konunun Dersim olması bizi daha da rahatsız etmiyor değil. Dedik ya, yara deşiyor, tuz basılıyor, sonra "Gelin hep birlikte bu kanı içelim" deniliyor.

"Dersim Dersim'dir, Tunceli babandır!"

Seyit Rıza'nın ve Dersim'in savunuculuğuna soyunan Davutoğlu, gözleri dönen Devlet Bahçeli'ye iki cümle etti; "Cesaretiniz varsa Tunceli'ye gidin. Sizi içeri almazlar bu tutumlarınızdan ve terörist söylemlerinizden dolayı. Ama ben 10 yıl sonra da 100 yıl sonra da gideceğim ama siz gidemezsiniz." Kendisi Başbakan olduğunda devletin başına devletin geleceği ifade edilen usta faşist Devlet Bahçeli de "erkeklik gururu" nun kışkırtılmasıyla "cüreti" kuşanarak "Tunceli'ye gideceğim!" dedi ve söylediklerinin aynısını orada da söyleyeceğini vurguladı.

Şivan'ın arkadaşları: "Şivan tarihi görevini yaptı!"

Mersin: YPG'li Şivan Bayar (Adil Rojhat) geçtiğimiz günlerde Kobanê'de şehit düştü. Kobanê'ye gitmeden önce Mersin Üniversitesi'nde okuyan Şivan'ın arkadaşları ile görüştük. Bize Şivan'ı anlattılar:

* "Çocuk yaşta babasını faili meçhulde kaybetmişti Şivan. Sürekli aklının bir yerinde mücadele yatıyordu. Çocukluğu, lise yılları hep böyle geçti. Sürekli okuyan, kendini geliştiren ve örgütlü yaşamı hayatında benimsemiş birisiydi.

Her zaman aktif mücadele içerisinde

"N'oldu Devlet'e n'oldu? Sarardı benzin soldu..."

Binlerce polis, çevre illerden gelen faşistlerle ve olağanüstü önlemlerle "anca" Dersim'e girebilen Bahçeli, Valiliğin önüne varmayı başarı sayarak "Seyit Rıza'nın torunlarının" yaptığı karşılamayı canlı görme şansını kaybetti. Esnaf ile Cemevine gitmeyi unutmak zorunda kalan Bahçeli, yanındaki faşistlerle birlikte bir de Cuma namazı kılabilmeyi kâr bildi. Camiye varmadan da bir şeyler söyledi;

"Başbakan öylesine çıldırmıştı ki 'Buyurun gidin, bu söylediklerinizi Tunceli'de söyleyin cesaretiniz ve yüreğiniz varsa' diyerek, denge ve kontrolünü kaybetmişti. İşte Tunceli'deyim, işte Türk milletinin güzide evlatlarıyla bir aradayım. Herkes bilmelidir ki devleti yıkmaya çalışan hiçbir gayrimişru girişime küsmemizi, darılmamızı projelendirilen hiçbir ahlaksız sürece müsaade ve müsamaha gösterilemez. Milleti bölmeğe çalışan hiçbir kötü habis ve çevreye izin verilmez. Çeteler, terör örgütleri, çıkar ağılarıyla örülmüş feodal kalıntılar devletin sürekliliğine ve bütünlüğüne hazımsızlık çekiyorsa, bu karşılıksız ve cevapsız bırakılmayacaktır. Bu itibarla 1937-1938'de Tunceli'de başgösteren hadiseler bir isyandır ve isyana karışanlar da devletin bölücü teröristleridir. Ve hiçbir teröristin dini, milliyeti, mezhebi, etnik kökeni önemli olmayacaktır."

Tek korkun Pir Sultan Abdal olsun!

Haklıydı, Türk milletinin "güzide" evlatlarına seslenmişti. Polise, askere, ülküdaşlarına... Ama ayıp etti Bahçeli Dersimlilere. Onu karşılamaya gelen binlerce Dersimlinin yanına git(e)medi. Ha bir de şunları eklemiş; "Eğer yanlışa suskun kahrşak, 16. yy'da Türkçe yazan Türkçe söyleyen, rahmetle andığımız Pir Sultan Abdal'a yarın mahşerde ne diyeceğiz? Hz. Ali bizimdir, insanlığa istikamet vermiş 12 imam her şeyimizdir".

Öbür tarafta, Pir Sultan'la karşılaşacağımı zannediyormuş. Devlet Bahçeli yapıp ettikleriyle kendisini kanıtlamış bir faşist olarak öbür tarafı bilmeyiz de; bu tarafta karşılaştıkları, ileride karşılaşacaklarının da teminatı sanki? Bahçeli'ye uyarlamak zorunda kaldığımız o güzel Dersim türküsü "Elin elimde olsun, kapı kapı dilenek" sözleriyle biter. Ve halkın koruduğu, sakladığı, faşistlere dar ettiği Dersim başta olmak üzere nefes aldığımız her anın, her yerin "el ele" sahiplenilebileceği bir kez daha Dersim halkı tarafından gösterildi.

lara yaklaşırken geniş çerçeveden, ön yargısız ve tüm hatlarıyla bakar, çözmeye odaklanırdı."

* "Hep daha ilerisini düşünüyordu. Ve gerilla olmaya karar verdi. Fen-Edebiyat Fakültesi 3. sınıfta okurken silahlı mücadeleye katıldı. Artık o üniversitede okuyan Şivan değil, gerilla Adil Rojhat'tı. Gerilla saflarına katılım yaptığı günden bugüne kadar üstüne düşen tarihi görevi yaptı Adil Rojhat. IŞİD'in Rojava saldırılarına karşı savaşarak şehit oldu. Adil bizlere mücadeleyle, dostluğu ve umudu öğretti. Adil artık kavgamızda yaşayacak".

Hanime Aslan'ın duruşması görüldü

İstanbul: Koruma kararına rağmen oğlu **Dursun Zehir** tarafından adliye binası önünde katledilen **Hanime Aslan** davası 26 Kasım günü Çağlayan Adliyesi'nde **Yeni Demokrat Kadın**'ın da içerisinde yer aldığı **Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu**'ndan ka-

dınların katılımıyla görüldü.

6.'sı görülen duruşmaya cinayette azmettirici olan eski "eş" **Hızır Zehir** de getirildi. Ayrıca Aslan'ın annesinin tanık olarak dinlendiği duruşmada, Aslan'ın annesi 20 yıldır kızının yaşadığı şiddeti aktardı. Ailenin avukatlarından **Meriç Eyüboğlu** ise bü-

tün delilleri aktardığı konuşmasının ardından "*Erkek adalet değil, gerçek adalet istiyoruz*" dedi.

Hızır Zehir'in avukatları ise "*Müvekkilimiz evlenmeyi düşünüyordu, geleceğini yakacak bir olaya karışmazdı*" dedi. Duruşma **12 Şubat 2015**'e ertelendi, Hızır Zehir'in tutukluluk durumunun devam etmesine karar verildi.

Göğün yarısı

Ya bir fitrat kaç para?

Roboski katliamının ardından köşeye sıkışan dönemin başbakanı, şimdinin cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan; kadın düşmanlığını konuşmuş ve "Her kürtaç bir Uludere'dir" diyerek kadın bedenine el uzatmıştı. O dönemde sokaklara dökülen kadınlar "Kürtaj değil, Roboski katliam" diyerek bu saldırıya karşılık vermişti. Erdoğan, Roboski katliamının üzerini örtmemiş, ancak o günden bu yana kadınlara kürtaç adeta yasaklanmış ve somutta bu uygulamalarla karşı karşıya kalan kadınlar üzerindeki baskı yoğunlaşmıştı.

Adeta iç savaş verilerini anımsatan işçi katliamları ve Kobani gündemi arasında sıkışan Erdoğan, yine çareyi kadınlara dil uzatmakta buldu. Kadınlara erkeğin eşit olamayacağını iddia eden Erdoğan, bunun "fitrata ters" olduğunu söyledi. Bunu da **25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü** kapsamında etkinlik yapan kendi erkek "kadın kurumlarının" bir etkinliğinde dile getirdi. O kadar pervasızdı yani!

24 Kasım'da Erdoğan'ın gerçekleştirdiği bu konuşmanın ardından gerçekleşen tüm 25 Kasım eylemlerine bu açıklamaya dönük tepkiler damgasını vurdu. Bizler açısından da durum böyleydi. Şiirlerimiz ve yönelimimiz buna dönüktü.

Erdoğan'ın bu her iki açıklamasından bir kez daha ikna olduğumuz bir durum var ki; o da, **kadın bilinçlenme ve özgürleşme mücadelesinin, devlet mekanizması karşısında verilmesi gereken "en devrimci mücadelelerden" biri** olduğudur. Erkek egemenliğini, kendisine temel zeminlerden biri edinen bu baştan aşağı kokuşmuş sistem, toplumsal cinsiyet rollerinin derinleşmesini sağlamayı ve buradan hem kendi sistemini sürdürmeyi hem de kadınları "feminist olanlar ve olmayanlar" diyerek birbirinden ayırmayı, çatıştırmayı hedefliyor. Bunu da ülkenin gündemini belirleyen önemli başka bir gündemin üzerini örtmek için kullanıyor. (Bu da önemli ve ayrı bir tartışma konusu aslında!)

Peki Erdoğan'ın yeni bir kadın düşmanlığı ile daha da anlamlı bir hale gelen bu 25 Kasım sürecine biz ne kadar dahil olabildik, sözümüzü ne denli söyleyebildik?

Ekim buluşmamızdan tüm alanlardan gelen kadınlarla 25 Kasım'ın politik gündemini belirleyip, 25 Kasım örgütlenmesinin alanlardaki komisyon çalışmalarını için bir fırsat olması yönelimiyle çıkmamız önemli bir adımdı. Ve gerçek manasıyla 25 Kasım, bu konuda adımların atıldığı, komisyonların kurulduğu, alanların toplantılarını almaya başladığı bir dönem oldu.

İranlı **Reyhaneh Jabbari** ile Rojava'lı **Arin Mirkan**'ın, yine Kobani sürecinde şehit düşen **Kader Ortakaya**'nın sınırsız ve tavizsiz direnişini politik yönelim olarak önümüze koymamız sürece uygun bir yönelimdi ve hem bizim hem de etkide bulunduğumuz kadın kitleleri üzerinde yansımaları bulduğuna söylemeliyiz. 25 Kasım hazırlık süreçlerindeki hareketliliğimizin, çalışmalarımızın sürekliliği açısından umut vadeden bir yanı olduğu açıktır.

Diğer yandan bu süreçte döviz hazırlama anlarımızdan eylem anlarımıza kadar tüm çalışmalarımızı hem birbirimizle hem de sosyal medya aracılığıyla paylaşmamızın da çalışmalarımıza canlılık kattığı ortadadır.

Şimdi hedefimiz Şubat ayında gerçekleştireceğimiz cinsel şiddete karşı konferansın çalışmasını en iyi şekilde örebilmek. Komisyonlar aracılığıyla bu çalışmayı hakkıyla yerine getirebilmek... "Fitratımıza ters" olsa da biz bu işi başarabileceğimize inanıyoruz. Yeter ki isteyelim, yeter ki adımlarımızı duraksamadan atmaya devam edelim!

"Fitrat"ımızda kavga var!

Bu yazı, toplumsal cinsiyet rollerini ve kadına yönelik şiddeti besleyen söylemleri mahkûm etmektedir. Şimdiden uyarımız olsun, bu yazı; özde erkek egemen sistem ve onun en büyük aracı devlet ve eskinin Başbakanı şimdinin Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan nezdinde devletin temsilcilerinin ağzından dökülen tüm cinsiyetçi söylemlere karşı geliştirdiğimiz tepkinin bir somutlanmasıdır.

Her gün kendini yeniden üreten bu söylemler; kadın cinayetleri, kadına yönelik her türlü şiddet ve kadın emeğinin sömürsü ile karşılık bulurken, erkek egemen anlayış yaşamımızın her alanına sirayet ediyor. Bu anlayıştan arınmaya çalıştığımız her an karşımıza türlü türlü engeller çıkıyor belki ama iddialıyız, erkek egemen sistemi yıkacağız!

Biri "fitrat" diyor yine...

Yazıya bu denli hızlı ve sert bir giriş yapmamızın sebebi ise çok açık! Bulduğu her fırsatta kadına "yerini" hatırlatan, kadının doğuracağı çocuk sayısından kürtaç hakkına değin bir yığın noktaya karşın Erdoğan'ın, 24 Kasım gününde Kadın ve Adalet Zirvesi'nde tam da 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele günü öncesinde yaptığı açıklamalar elbette ki tesadüfi değil. "Fitrat uzmanı" Erdoğan, Soma Katliamı sürecinde işçilerin fitratını "ölüm" olarak belirlerken aradan geçen ayların ardından bu sefer de "**Kadın ile erkeği eşit konuma getiremezsiniz, o fitrata terstir**" açıklamasıyla kadınların fitratına dair açıklamalarda bulundu.

Bu çok değerli (!) belirleme-

nin yapıldığı zamanı düşündüğümüzde kadınlara verilen mesaj açık: 90'lı yılların ünlü TV dizisi "Sıdika"nın jenerik müziğinden doğru açıklarsak "**Gir içeri, kır dizini, dön önüne kız Sıdika**"! Burada Sıdika'ya biçilen rol ile Erdoğan'ın kadınlara biçtiği rol arasında sağlam bir bağ var. Bu bağ toplumsal cinsiyet misyonunun kadına hatırlatılması, hatırlatılarak dayatılmasından başka bir şey değil!

Şiddete karşı meydanları zapt ettiğimiz süreçte fitrat açıklaması ile bir nevi "Haddinizi bilin!" diyen Erdoğan, 25 Kasım'da "**Bizim fitratımızda kavga var**" cevabını aldı. Diğer yandan da eve gitmeyeceğimizi, dizimizi de kırmayacağımızı, hele ki önümüze hiç dönmeyeceğimizi bir kez daha gördü.

Kirve, anne, bacı, bayan değil kadınız!

Açıklamasının devamında ise konuyu daha net bir şekilde ortaya koyan Erdoğan, iş hayatında hamile bir kadının erkekle aynı şartlara tabi tutulamayacağını, çocuğunu emzirmek zorunda olan bir annenin bir erkekle eşit konuma getirilemeyeceğini açıklayarak "*Kadınlara erkeklerin yaptığı her işi yaptırılmazsınız, komünist rejimlerde olduğu gibi. Eline ver kazmayı küreği çalışsın, olmaz böyle bir şey. Onun narin yapısına ters düşer*" dedi; kadın kimliğimizi ezdi geçti. Kadın hariç her adlandırmaya giden

kimliğimiz bu sefer de "anne" oldu; misyonumuza ise "zayıf, narin" sıfatları biçildi.

Defalarca tekrarlamaktan usanmayacağız; temsil ettiğin erkek egemen anlayışla beraber Erdoğan nezdinde tüm bu anlayışın üreticileri! Yapımız hiç de narin, zayıf ve benzeri anlama gelebilecek sıfatlar değil. Şaşıracaksınız ama çok güçlüyüz biz. Bu güçten korkuyorsunuz biliyoruz; Mirabel Kardeşler, Arın, Reyhaneh sizin kâbusunuzken, bizim özgürlük mücadelemizin temsilcileri!

Kadın özgürlük mücadelesine de taş atmaktan çekinmeyerek, anneliğe dair dizdiği sıra sıra methiyelerin ardından "Anneliği kabul etmiyorlar" diyen ve feministler özgülünde tüm kadın özgürlük mücadelesinde yer alanlara kötü bir şey söylediğini zanneden Erdoğan, tespitinde oldukça haklı! Biz "**Kirve, anne, bacı, bayan değil kadınız!**" çünkü.

Ve tekrarlıyoruz, tekrarlamaktan usanmıyoruz "**Bizim fitratımızda kavga var!**"

Bergama "utanç davası" sürüyor

4 sahnedir TC'nin erkek mahkemeleri, savcılar, mahkeme heyeti, başkanı gibi bir dizi aynı zihniyetteki farklı figüranları tarafından ısrarla, ikiyüzlüce devam ettirilen Bergama çocuk istismarı davasını inatla, dayanışma ile takip ediyoruz. 28 Kasım günü 4. kez Bergama Adliyesi önündeydik.

Aralarında Yeni Demokrat

Kadınlar'ın da bulunduğu kadınlar olarak mahkeme salonuna girmek istedik ancak yine "salon küçük" iddiası ile karşılaştık ve içeriye sadece 15 kadın alındı. Tecavüzcülerin tutuklanma talebinin reddedildiği mahkemede, "sanık" sıfatıyla yargılanan tecavüzcüler salonunda yoktu. Duruşma 11 Şubat'a ertelendi.

Mahkemenin ardından kadınlar bir açıklama yaptı. Açıklamada tecavüzcülerin ifadesinin E.A'ya dinletilmesi ile defalarca mağdur edilmesine karşın gerçek adaletin sağlanması için mücadele edeceklerinin altı çizildi. Kadınlar, mahkemeden çıkan kararı Bergama sokaklarında yaptığı yürüyüşle protesto etti.

(İzmir YDK)

Ak Saray'ın maliyetini kıyısından geçemeyeceklerin ödediği bir bütçe:

26 Kasım günü TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda, 2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu Tasarısı kabul edildi. AKP'li kodamanların son anda yaptıkları ve kanuna eklenen kimi önergelerle Resmi Gazete'de yayımlandı. Aynı zamanda Maliye Bakanı 2015 bütçesini, temel amacının; büyümeyi ve istihdamı artırmak, cari açığı azaltmak, fiyat istikrarını sağlamak ve sürdürmek olduğunu açıklarak sundu.

Halkın kazanılmış haklarına göz diken torba yasalar, piyasalaşmayı kutsayan, yağma ve talanı meşrulaştıran dönüşüm politikaları, işçi ve emekçilerin çalışma koşullarını gündene güne kötüleştiren uygulamalar her geçen gün hızlanıp halkın yaşamını cehenneme çevirirken; AKP hükümetinin kapalı kapılar ardında hazırladığı bütçe de bu saldırıların bir devamı niteliğinde olacaktır kuşkusuz.

Türkiye'nin 2015 bütçesi 473 milyar lira olarak belirlenirken yatırıma ayrılan pay 41 milyar lirayı buldu.

2015 yılı için kurumların bütçesi yüzde 8,3 oranında artırıldı. En büyük yükseliş ise yüzde 97 ile Köşk'ün bütçesinde oldu. Cumhurbaşkanlığı bütçesi, 2 katına çıkarılarak; yani yüzde 97 oranında artırılarak 201,5 milyondan 397 milyon liraya çıkartıldı. Cumhurbaşkanlığı bütçesinde personel ödenekleri 47 milyondan 80 milyon liraya çıkartıldı. Kalan artışın yaklaşık 83 milyonu yatırım harcamalarından, 73 milyonu da mal ve hizmet alımlarından kaynaklandı.

Cumhurbaşkanlığı'nın ardından en fazla artış yüzde 93 ile Kalkınma Bakanlığı'nda oldu. Kalkınma Bakanlığı bütçesi 971 milyondan 1,9 milyar liraya çıkarken; artışın 741 milyon liralık kısmı, KİT'lere aktarılan kaynakları da içeren sermaye transferi kaleminden oluştu. Bu tasarıya ek olarak AKP'lilerin "son dakika" önergeleriyle hükümet, "kamudaki araç saltanatına sınırlama" getirilmesinden vazgeçerken, kamu araçlarının "makam aracı"na dönüştürülmesinin yolu da açılmış oldu.

Sarayın her tuğlasında işçi kanı var!

Dolayısıyla 2015 bütçesinin en çok tartışılan yanı başta RTE'nin Ak Saray'ı olmak üzere bakanların ve devlet kodamanlarının tüm şaşalı ve gösterişli, rahat yaşamlarının faturasını bütçeden karşılayacak olması oldu. 3 hükümet döneminde başbakan olup, geçtiğimiz aylarda Cumhurbaşkanı olan R.T.E'nin bin odalı sarayı Ak Saray'ın inşası sürerken, bütçede yapılan bu artış, bu şaşalı sarayın giderlerini bütçeye yüklediğini tartışma götürmez bir şekilde ortaya döktü.

Erdoğan "kendi parası" ile (ki hiç bir emekçinin "kendi parası" ile saray

2015 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu Tasarısı!

Türkiye'nin 2015 bütçesi 473 milyar lira olarak belirlenirken yatırıma ayrılan pay 41 milyar lirayı buldu. 2015 yılı için kurumların bütçesi yüzde 8,3 oranında artırıldı. En büyük yükseliş ise yüzde 97 ile Köşk'ün bütçesinde oldu. Cumhurbaşkanlığı bütçesi, 2 katına çıkarılarak; yani yüzde 97 oranında artırılarak 201,5 milyondan 397 milyon liraya çıkartıldı.

yaptırdığı görülmemiştir) saray yaptırmayacağına/yaptıramayacağına göre bu şaşalı, gösterişli ve tabii ki de gereksiz sarayın giderleri elbette ki "devlet bütçesi"nden karşılanacaktı. Ancak "devlet bütçesi" denilen para ve kaynak deryasının kendisinin; işçinin ve emekçinin, köylünün vs. alımlarından çalmış çırpılarak oluşturulduğunu düşünürsek; onların saraylarının her tuğlasında Somali işçilerin, Ermenekli madencilerin, Torunlar'da katledilen işçilerin kanı vardır.

Cumhurbaşkanlığı bütçesinde yaşanan bu fahiş artışın, son dönemde taşeron ile güvencesiz ve esnek çalışmanın yoğunlaşmasına, işçi ve emekçilerin asgari ücret ve buna sefalet

zamları ile yaşamaya mecbur kılınmasına karşılık verilen rüşvet olduğu açıktır. Saatlerinden ayakkabı kutularına doldurulan paralara, konaklarından saraylarına, altlarındaki arabalara kadar her şeylerini sermaye ile işbirliklerine borçlu olan devlet yapılanması; en az sermaye kadar işçi ve emekçinin alımları, kanı ve canı üzerinden kendini ayakta tutmaktadır.

Belki de bütçe, bu durumun en ayan beyan olduğu yerdir. Çünkü halkın sırtına yüklenen ve her sene asgari ücrete yüzde 3+3 sefalet zammı reva görülüp vergilere en az yüzde 10 zam yapılan bütçeler; aynı zamanda açık bir şekilde milyarların devlet kurumlarının ve dolayısıyla devlet kodamanlarının ceplerine nasıl ve ne kadar aktıldığı da gösterir.

2015 bütçesi, 2014 bütçesine oranla yüzde 5,5 oranında artırılması, 2015 bütçesinde öngörülen yüzde 6,6 artışın daha çok vergi gelirlerindeki artıştan elde edilmesinin planlanması; gelirlerle bütçenin faturası bir kez daha emekçilere kesildiğinin en önemli kanıtı. Öngörülen tasarı ile önümüzdeki yıl da vergi gelirlerinin yüzde 10,7 oranında artarak 351,6 milyardan 389,5 milyar liraya çıkacağı ifade ediliyor.

İşçiye güvence mi? Nerede!

Bakanlıklara ayrılan bütçeden bahsetmişken; bazı bakanlıkların bütçesinde de azalma yaşandığını söylememiz gerekir. Bütçede payı azaltılan bakanlık, emekçilerin ekonomik ve sosyal

haklarını doğrudan ilgilendiren Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı oldu. Bu bakanlığın bütçesinin düşürülmesi bütçenin hangi ihtiyaçlar üzerinden hazırlandığını ve önceliklerini gösteriyor. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının bütçesi 2014 yılına oranla yüzde 6,3 düşürülerek 30 milyar 678 milyon lira olarak belirlendi.

Katliamın ardından Ermenek'te su altında kalan madencilerin kendi yemek, servis ve iş kıyafetlerini karşılamak zorunda kaldıklarını, sadece çalışma zamanından gitmesin diye 15 dakikalık yemek molasını yerin yüzlerce metre altında yemek zorunda oldukları açığa çıkmıştı. Bu ve buna benzer yüzlerce uygulama zaten milyonlarca işçi-emekçinin günlük yaşamının ayrılmaz bir parçası haline getirilerek, çalışma yaşamını cehenneme çeviriyordu.

"Örtülü ödenekler" artacak

2015 yılı bütçesinin AKP hükümetin sınıfsal ve siyasal tercihini bir kez ortaya koyduğu bir gerçek olarak karşımızda. Bütçeyi açıklayan Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, "çözüm süreci" ile birlikte hayata geçirilen ve protestolar sırasında birçok kişinin katledildiği kalekollara ise önümüzdeki yıl içerisinde 500 milyon liraya kadar harcama yapılabileceğini söyledi. Şimşek, kontra faaliyetler ve çetelere aktarılan "örtülü ödenek" hakkında geçen yıl 990,3 milyon lira, bu yılın ilk 9-10 ayında ise 874,9 milyon lira harcadığı bilgisini verdiğinde, bundan anlayacağımız özellikle yeni oluşturulan "iç güvenlik paketleri" ile bu saldırıların kaynağının bütçenin "örtülü ödenekler"inin artırılarak karşılanacağı mesajdır.

Ülkemizde halkın ödemiş olduğu her kuruş vergi kendilerine "yol, su, elektrik, okul, hastane" olarak değil, "daha fazla savaş, sömürü, TOMA, gaz, gözaltı, baskı ve ölüm" olarak dönüyor. 2015 bütçesi de bunun bir örneğidir. Zamların KDV ve ÖTV gibi dolaylı vergi artışlarının, harç ve cezaların, askeri ve güvenlik harcamalarının belirgin bir şekilde arttığı, asgari ücretlilerin, işçilerin ve kamu emekçilerinin en temel ekonomik, sosyal haklarının ve insanca yaşam taleplerinin göz ardı edildiği, işbirlikçi politikaların ve de özellikle Suriye'ye yönelik askeri müdahale çılgınlığı eşlinde devam eden savaş harcamalarıyla karşı karşıyayız.

O yüzden kendilerine saray, rezidansları layık görenlerin işçi-emekçilere yeraltında yemek yemeyi reva gördükleri bu sistem karşısında Devrimci Demokratik Sendikalar Birliği'nin başlatmış olduğu "asgari ücret" kampanyası, 2015 bütçesine karşı bir mücadele alanı olmalı bizler açısından...

Oyunu bitmeyen Osmanlı'nın "tırşıkçı" torunları...

Bilinen deyişlerden biridir: "Osmanlı'da oyun bitmez" der halkımız. Bu söz, 600 yıllık devlet geleneği ile neredeyse bütün süreci çeşitli ayak oyunları ve entrikalarla ama her seferinde de geniş halk yığınlarının baskı altında tutulması ile anılan "şanlı(!)" Osmanlı tarihini özetlemek için kullanılır. Bahse konu deyiş, bugün ise Osmanlı'nın torunları, siyasal devamcıları olan Türk egemen sınıfları ve özellikle AKP için de fazlasıyla geçerlidir.

Bu nitelik tanımlamasının TC'nin 90 yıllık tarihinde temel bir karakter olmakla birlikte özellikle AKP hükümeti ile daha da anlam kazandığı ise bilinen bir gerçeklik iken, bunun en somut yansımaları ise özellikle 12 yıllık süreç boyunca Kürt ulusal mücadelesi karşısında TC egemenlerinin konumlanmasında görmek mümkündür.

"Terörü Bitirme Planı"ndan "Büyük Kardeşlik Projesi"ne evrilen, tüm bu renk değişimlerine rağmen ise "Ortadoğu'da model ülke" ve "bölgesel liderlik" sabitlerini koruyan bir yaklaşım, bahse konu sürecin eksenini göstermektedir. Geline aşamada ise, özellikle Kobanê Direnişi ve bunun ülkemizdeki somut yansımaları üzerinden hükümetin yeniden renk değiştirerek süreci ilerletmeye dair söylem ve kaygıları açığa çıkmıştır. Gelgelelim AKP bu noktada güven vermemekte, Öcalan'ın Newroz bildirgesi ile başlayan sürece dair yasal adımlar atmaktan imtina ile kaçınmaktadır.

Ortadoğu'daki politik dengelerle de bir bütün temas halinde olan TC iç siyaseti açısından bu yaklaşım ve AKP'nin süreç karşısında sergilediği samimiyetsiz duruş, bir süredir kamuoyunun malumuyken özellikle Kobanê Serhildanı döneminde "kamu düzeni" üzerinden yürütülen politika ile daha da teşhir olmuş haldedir.

Gelinen aşamada ise TC egemenleri, PKK'nin Kobanê ile birlikte artan meşruluğu ve küresel alanda yarattığı izlenime ek olarak büyüyen savaş kapasitesine karşı yeniden "çözüm sürecine" sarılmıştır. Ancak, hala sağlıklı bir hatta sokul(a)mayan süreç tartışmalarında hükümet yetkilileri, daha handikaplı bir alana oyunu taşıyarak Kürt Hareketi saflarını ayrıştırmaya çalışmakta, dinamikler arası çelişkiler açığa çıkartarak süreci kendine yontmak istemektedir.

Tasfiyenin bir adımı olarak, safları ayrıştırmak...

Emperyalizmin bölgesel dengelerinin sarsıntılar geçirdiği Kobanê direnişi ile birlikte TC'nin de Ortadoğu yöneliminde aksamalar yaşandığı bilinmektedir. Küresel emperyalizmin Arap Baharı süreci ile birlikte bölgesel mezhepçi kamplaşmayı üretme çabası içerisinde temel yönelim ve pratik adımlarını belirleyen TC devletinin, ayağına en çok dolanan meselenin Kürt ulusal sorunu

olduğu ise net bir gerçekliktir. Tüm bu tablo içerisinde AKP'nin iki yıldan fazla bir süredir işlettiği "çözüm ve müzakere süreci"nin hareket alanı esasta bu yönelimle sınırlanmıştır. Yani AKP, hem Ortadoğu'da mezhepçi politikaların üretilmesi sürecinde hareket kabiliyetini geliştirmek isterken, diğer yandan da Kürt hareketinin Ortadoğu siyasal arenasına mührünü vurduğu Kobanê direnişi ile birlikte ülkemizde de büyüyen mücadeleden en az zararlı çıkmak istemektedir. Süreç çerçevesinde atacağı adımları bu eksene oturtmak isteyen AKP'nin hareketin parçaları ve dinamikleri üzerine söz söyleyen, PKK'nin açıklamaları ile HDP'nin pratiklerini teşhire girişen, Öcalan'la görüşüp müzakere yürütürken IŞİD'e sınır kapısını açan yaklaşımı da bu derkede anlam kazanmaktadır.

Örnek vermek gerekirse; Başbakan Yardımcısı ve hükümet sözcüsü Bülent Arınç'ın 25 Kasım tarihli 6 saat süren Bakanlar Kurulu toplantısının ardından yaptığı konuşma bu noktada ibretlik incilerle doludur. Konuşmasında Arınç, Demirtaş'ı Kobanê Serhildanı'ndan ötürü teşhir etmeye girişirken kimi Kürt siyasetçileri duyarlı bulduğunu belirtmekte, KCK açıklamaları ile ilgili olarak "birilerinin yönlendirme çabası" derken HDP'yi "Öcalan'ı zora sokuyorsunuz" diyerek eleştirmeye çalışmaktadır.

Esasında bu ifadeler komedi gibi dursa da, altında yatan gerçek bilindik, oynanan oyun ise eskidir. Ulusal hareketlerin genel karakteristiğinde olan farklı sınıf dinamiklerini barındırması ve bu ahvalinden ötürüdür ki farklı politik reflekslere alan açması, AKP'nin "barış ve çözüm" süreci başladığından beridir üzerine oyun oynadığı bir alandır. "Şahin Kanadı", "Güvercin Kanadı" tartışmalarından günümüze gelene kadar süreçte AKP'nin temel yöneliminin "hareketin tasfiyesi" olduğu gerçeği en çok da bu pratiklerde deşifre olmaktadır. Açlık grevleri'nden Kobanê Serhildanı'na kadar bir dizi kitle eylemliliğine dair hükümetin her seferinde Abdullah Öcalan'ın açıklama yapmasını istemesi de, bir yanıyla siyasal bir kazanımken diğer yandan bahse konu içeriği barındırmaktadır.

Gelinen aşamada, hükümetin bu yaklaşımı Kürt hareketi tarafından da görülmektedir. 30 Kasım tarihli İmralı ziyaretinin ardından HDP Heyetinin yaptığı açıklamada "Habur Sürecinde barış gruplarının ülkeye girişleri ve devamında bu insanların maruz kaldığı kabul edilemez mahkumiyetler değerlendirilmiş, hem de sürecin başlangıcında gerillanın geri çekilme yürüyüşünün anlamlandırılmak yerine bölgeye dönük kalekol ve HES yapımına odaklanılmış olması etraflıca ele alınmıştır. Sayın Öcalan, yasal güvence sağlanmadan yaptığı bu çağrılarını da yanlışlı olduğunu ve bu yanlışlı-

sından dolayı tüm Türkiye halklarına özeleştirilmediğini belirtmiştir" denilmesi de bu duruma işaret eder.

Oslo'da başlayan ve İmralı Adası'na taşınan görüşmeler süreci de böylesi bir ayrışmanın zeminini sağlamıştır. Zira hükümet, Abdullah Öcalan'la başlattığı görüşmelere hiçbir yasal çerçeve belirlemeden bir "istişare" niteliği yüklemiş ve bu niteliği geliştirmemiştir. Hareketin diğer dinamikleri ile dolaylı bir iletişimin ötesine geçmeyen hükümetin süreci, hareketin talep ve yönetimlerinden azade şekilde "bir silahsızlanma süreci" olarak anladığı ise aşıkardır. Geçtiğimiz günlerde Kanal 7'de yayımlanan Ülke ve Sancak adlı programda konuşan Başbakan Ahmet Davutoğlu'nun "biz muhatap olarak siyasetçileri alırız ve hep siyasetçileri aldık" derken kastettiği anlam da buradadır.

Yani aslında AKP; KCK'nın "demokratikleşme olmadan silahların bırakılması mümkün değil" (Sabri Ok'un açıklaması) "AKP IŞİD'e destek verdiği müddetçe silahsızlanmayı gündemimize alamayız" (Cemil Bayık'ın açıklaması) yönlü söylemlerini ve taleplerini görmezden gelmekte ve tutabileceği yerden tutmaktadır. Bu nedenledir ki, farklı dinamiklerin siyasal pozisyonlarını ve taleplerini Kürt muhalefetinin sırtına atmaktadır. Bu yönetsel tercih, hükümetin tasfiye planını deşifre etmekte ve süreci ilerletme kaygısının olmadığını gözler önüne sermektedir.

2015 seçimleri yaklaşırken...

AKP'nin birçok alanda olduğu gibi, "çözüm ve müzakere" sürecinde de reel politiker tutum geliştirirken, harcı faşizmle karılmış bir sistemin çıkarlarının koruyucusu olduğu bilinmektedir. Ortadoğu batağında "bölgesel lider ve model ülke" hedefinden "çökmüş ılımlı İslam projesi" imajına gerileyen AKP'nin özellikle Suriye'ye yönelim konusunda ise hala bir hat tutturamadığı gözlemlenmektedir. Halifax Güvenlik Forumu toplantılarında konuşan ABD'nin IŞİD karşıtı koalisyon sorumlusu general John Allen, Türkiye görüşmelerinde Irak'ta IŞİD karşıtı yöne-

limde ortaklaşmakla birlikte Suriye konusunda uzlaşma sağlanmadığını belirtmiştir.

Tüm bu tablo içerisinde esas anlamda egemenlerin hareket alanını genişletmek, Ortadoğu yönelimi içerisinde ülkedeki muhalefeti süspans etmek gibi kaygılarla açığa çıkan süreçte, bitmeden-eskmeden kamuoyuna 2 yıldır servis edilen tek gelişme ise, "müzakere edilecek zeminde mutabakat sağlandı" ki, bunu da AKP'nin 2015 seçimlerine hazırlık adımı olarak yorumlamamak için mantıklı bir gerekçe yoktur.

Tüm bu tablo içerisinde ise, ışığın görüldüğü yön direnişin büyütülmesidir. Halkın serhildanlarla yükselttiği mücadelenin Kobanê direnişi ile birleştiği yerde TC devletinin ve AKP'nin yolu daralmakta, adımları kesilmektedir. Türkiye halkları için demokratik bir sistemin kurulmasının da esas yolu yöntemi buradadır.

* *Tırşıkçı: Kürtçe'de ortaklık karıştıran, milleti birbirine düşürenler için kullanılan bir kavram.*

Tüm bu tablo içerisinde esas anlamda egemenlerin hareket alanını genişletmek, Ortadoğu yönelimi içerisinde ülkedeki muhalefeti süspans etmek gibi kaygılarla açığa çıkan süreçte, bitmeden-eskmeden kamuoyuna 2 yıldır servis edilen tek gelişme ise, "müzakere edilecek zeminde mutabakat sağlandı" ki, bunu da AKP'nin 2015 seçimlerine hazırlık adımı olarak yorumlamamak için mantıklı bir gerekçe yoktur.

Hindistan Komünist Partisi (Maoist)'in Milan Uluslararası Konferansına Mesajı -1-

Partimiz, ideolojik seviyesini yükseltmeye özel önem vererek, eğitim çalışmaları ve rektifikasyon kampanyaları düzenledi. Çeşitli dillerle eğitim materyalleri ve dergiler çıkardı. Adivasi dillerinde eğitim/propaganda materyallerinin çıkartılması için özel çaba gösterildi. Temel eğitim için hazırlanan müfredat ve metinler daha sonra zenginleştirildi.

Kuruluşunun 10. yıldönümünü kutlayan **Hindistan Komünist Partisi (Maoist)**, Milan Uluslararası Konferansı'na HKP(Maoist) ve önderliğindeki Halk Kurtuluş Gerilla Ordusu (HKGO), Devrimci Halk Komiteleri (DHK), devrimci kitle örgütleri ile Hindistan'ın devrimci halkı adına gönderdiği mesajda, konferansı 10. yılın coşkusu ile selamlarken, partilerinin kuruluşunun devrimciler ve kitleler tarafından sahiplenildiğini söyledi.

Bu 10 yıl içinde Siyasi Büro, Merkez Komite, Eyalet, Bölge, Alt-Bölge vb. düzeylerde parti komite üyeleri ile çok sayıda HKGO ve Birleşik Cephe üyesinin de içinde bulunduğu 2.332 yoldaşlarını kaybettiğini belirten HKP(M), mesajında bu sürecin kısa bir muhasebesini de yaptı.

"Bu süreçte partimiz, HKGO, DHK ve tüm devrimci kitle örgütleri, partimizin kuruluşuyla omuzlarına yüklenen görevleri anlamak için ciddi bir çaba verdiler. 2007'de, uzun zamandır beklenen Birlik Kongremizi (9. Kongre) gerçekleştirdik. Bu kongre bizim ideolojik ve politik birliğimizi daha da derinleştirdi ve zenginleştirdi. Bu Kongrede kuruluşundan itibaren geçirilen iki buçuk yıllık sürecin kazanım ve eksikleri, başarı ve başarısızlıkları derinlikli olarak incelendi. Önderlik güçlendirildi. Böylece, partimiz enternasyonal proletaryanın Hindistan kolunda yeni demokratik devriminin öncüsü olarak görevlerini yerini getirmek için kongreden ideolojik-politik duruşunda daha keskin, birliğinde ve savaş ruhunda daha güçlü olarak çıkmıştır.

2004'ten, özellikle de Kongreden sonra, HKGO kahramanca saldırı ve pusular gerçekleştirerek ve büyük bir çaba ile önemli gelişmeler kaydetti. Başlangıçta birlik düzeyindeki oluşumları ilk adım olarak müfrezelere ilerletti, daha sonra da birinci, ikinci ve üs güçlerinin komuta ve koordinasyon kapasitelerini geliştirdi. Bu, genel olarak takım, özel olarak da Mukaram çatışmasında birlik düzeyinde Hindistan devletinin paralı askerleri para-militer güçlerine saldırıda bulunmaya ve onları ortadan tamamen kaldırmaya olanak sağladı. HKGO,

sayıları binleri bulan geniş Halk Milisleri inşa etti. Bu milis yapılanması "halkın halkla karşı karşıya getirilmeye" çalıştığı **Salwa Judum** ve **Sendra** gibi karşı-devrimci çeteci grupların yenilmesinde etkili oldu. Halk Milisleri ve devrimci kitleler aynı zamanda HKGO'nun büyük çatışmalardaki başarılarında da büyük role sahiptir.

Bu süreç, aynı zamanda devrimci kitle hareketlerinde silahlı ve kitle mücadeleleri arasındaki koordinasyona dair önemli birçok ders de sağladı. Özellikle dikkat çekmeliyiz ki, bunlar, neredeyse tüm açık kitle örgütlerinin Partimizle ilişkilendirildiği ya da ilişkisinden şüphelenildiği, yasaklandığı, üyelerinin takip edildiği, öldürüldüğü veya hapsedildiği koşullar altında gerçekleştirildi. Bu zulüm altında, "**tarihin gerçek yaratıcıları kitlelerdir, biz komünistler sadece çocuklarız**" ilkesinin tam olarak farkında olarak, kitle örgütlerini inşa etmekten ve yüzbinlerce sayıdaki kitleyi harekete geçirmekten vazgeçmedik. Kitle ayaklanmalarına dönüşen bazı büyük kitle mücadelelerine önderlik ettik. Bu şekilde Lalgah ve Narayanpatna'da olduğu gibi yeni mücadele ve örgütlenme biçimleri ortaya çıktı.

Anti-feodal, anti-emperyalist bir cephenin sağlanması için elverişli bir zemini bu. Ülkenin birçok yerinde topraklarını savunmak için kitlelerin öne çıktığı büyük mücadeleler patlak verdi. Kitleler, emperyalist ve yönetici sınıfların yararına projeler olan büyük madenler ve barajların yapılması için yerlerinden edilme planlarına karşı savaştı. Biz, bu mücadeleleri destekledik ve bazılarını da önderlik ettik. Bu bize kitle hareketlerine önderlik etme ve geniş çeşitlilikteki güçleri birleştirmede zengin deneyimler kazandırdı. Bu mücadeleler partinin önderlik rolünü ve onun önderliğindeki halk savaşını ön plana çıkardı. Yeni güçleri kazanma, savaş bölgelerini genişletme ve Parti ve HKGO'nun büyümesinde muazzam katkı sağladı.

Bir başka önemli mücadele alanı ise, hapisanelerde yaşandı. Binlerce kişi hapisanelere atıldı. 20 eyalette birçok merkez ve bölge vb. hapisanede, poli-

tik tutsakların talepleri ile kimi zaman süresiz, açlık grevleri yapıldı. Bu faaliyetleri ile hapisanelerdeki yoldaşlarımız, diğer adli tutukluları da hakları için mücadele etmelerini sağlamada başarılı oldular. Tüm bu ülke çapındaki baskı ortamında demokratik örgüt ve güçler anahtar role sahiptir. Destek eylemleri ve tüm politik tutsakların serbest bırakılması talebiyle mücadeleleri ülke çapında ve uluslararası alanda yayıldı. Sizlerin de Hindistan'daki politik tutsakları destekleyen dayanışma eylemleri özellikle çok önemliydi, bizler enternasyonalizmin bu canlı örneğini çok değerli buluyoruz.

Bu 10 yılı aşkın süre içinde, parti yeteneklerini farklı alanlarda da geliştirdi. Ülke içinde ve uluslararası alanda çeşitli sapmalara karşı ideolojik mücadelelere aktif olarak katıldı. **Güney Asya Maoist Parti ve Örgütler Koordinasyon Merkezi (CCOMPOSA)**'nin oluşturulması ve işlevini yerine getirmesinde anahtar bir rol oynadı.

Partimiz, ideolojik seviyesini yükseltmeye özel önem vererek, eğitim çalışmaları ve rektifikasyon kampanyaları düzenledi. Çeşitli dillerle eğitim materyalleri ve dergiler çıkardı. Adivasi dillerinde eğitim/propaganda materyallerinin çıkartılması için özel çaba gösterildi. Temel eğitim için hazırlanan müfredat ve metinler daha sonra zenginleştirildi. Bunlar DHK tarafından örgütlenen okullarda ve HKGO savaşçıları ve kitle örgütlerinin üyelerinin eğitimi için kullanıldı.

Partinin olağanüstü bir katkısı da, göğün yarısı olan kadınları harekete geçirmesi ve mücadeledeki paylarını sahiplenmeleri için politik, örgütsel, askeri, kültürel ve diğer alanlarda yeteneklerini geliştirmelerini sağlamasıdır. **Bu gün HKGO'da savaşan güçlerin yüzde 40'ı kadındır**, çeşitli gerilla bölgelerinde bu oran değişmektedir. Kadınlar, birlik komutanı ve parti komitelerinde görev almaktadırlar.

Parti, devrimci kültür faaliyetlerinin geliştirilmesine de önem vermektedir. Köyden eyalet düzeyine kadar birçok Eyalette kitle kültür örgütleri bulunmaktadır. Bu örgütler devrimci mesajlar vermekte ve çeşitli kültürel biçimler-

le demokratik ve bilimsel değerleri geliştirmekte, ulusal, etnik kültürel gelenek ve biçimleri ilerletmektedir. Halkı radikal değişimler için motive etmektedirler. Bu kültürel mesajlar, aynı zamanda kitlelerin bilincini dumura uğratan eski toplumun gerici değerlerine saldırarak bir rektifikasyon aracı rolü de oynamaktadır. Bu örgütler, partiyle geniş kitleleri ilişkilendiren güçlü silahlardır. Bu kitle örgütlerinden ayrı olarak, HKGO içinde birlik ve müfreze temelinde oluşturulan silahlı kültürel gruplar da bulunmaktadır.

En önemlisi, birleşik partinin kurulmasının ardından yapılan planlamalarla kurtarılmış alanların inşasına yönelik geçici adım olarak bazı gerilla üslerinin genişletilmesidir. Bu üslerde birçok köyde, Devrimci Halk Komiteleri (DHK)'nin kurulmasında başarılı olduk. Gerilla üsleri, devrimci savaş geliştirme için onları sağlamlaştırma ve genişletmeye dönük stratejik görevlerimizi yerine getirmemize olanak verdi. Kongreden sonraki süreçte halkın politik iktidar organları daha fazla ortaya çıktı. Telengana ve Andhra Pradesh'te geçmişte DHK kurulmuştu. Bu eyaletlerde yaşanan gerileme nedeniyle, politik iktidardan yararlanan halk bu ruhla, bu statüyü yeniden almak için mücadele ediyor. Dandakaran-ya'da (Chhastisgarh) da daha önceden bölge düzeyinde birçok devrimci halk hükümetleri kurulmuştu. Birkaç tane de ilçe düzeyinde halk hükümetleri çalışmaya başlamıştı. Bu ülkemizdeki devrimci hareketin tarihinin deneyimidir. Sahte demokratik sistem ve sömürücü hükümetin sözde reformlarını reddederek Hindistan halkının önüne alternatif bir politik, ekonomik ve kültürel model koyuyoruz.(...)

Birleşik partinin 2004'te kurulmasının ardından, düşman tüm ülkede, ABD emperyalizminin rehberliğinde "Düşük Yoğunluklu Çatışma"yı yayarak devrimi ortadan kaldırmak için çabasını iki katına çıkardı. Güvenliği için "en büyük tehdit" olarak kabul etmektedir bugün. Bu strateji ile düşman önderliğimizi ortadan kaldırmak için özel bir çaba sarf etti. Bildiğiniz gibi çok ağır kayıplara yol açan bir başarı da elde ettiler. 2009'da daha acımasız, yoğun ve geniş bir strateji olan "Yeşil Av Operasyonu"nu başlattılar. Bu faşist saldırılarda çok ciddi kayıplar verdik. Merkez Komite önderliğinde tüm parti, HKGO, Halk Milisleri ve DHK'nın önderliğindeki devrimci kitleler ve kitle örgütleri sağlam bir şekilde durdu, hatalarımızdan öğrendi, iki kat çaba harcadı ve karşılığını verdi. Eşzamanlı olarak politik bir savaş da başlattık. Düşmanın propagandalarını teşhir ederek tersine çevirdik. Ülkede politik kutuplaşmanın yararına yol açıldı bununla birlikte. İlerici ve demokratik güçler, devrimcilerle bir araya geldiler ve düşmanın Yeşil Av Operasyonununun "Halka Karşı Savaş" olduğunu açıkladılar. Uluslararası alanda Hindistan devletine karşı geniş bir kamuoyu yaratıldı. Bu bizim düşmanın psikolojik savaşına karşı ideolojik kapasitemizi güçlendirdi ve zengin deneyimler kattı."

(Devam edecek)

Ferguson'un yarattığı çağrışım ve korkular!

ABD'nin Ferguson kasabasında Michael Brown adlı siyahi bir genci vuran polisin mahkeme jürisi tarafından suçsuz bulunup, yargılanmasına gerek olmadığına karar vermesi tüm ABD'de yaygın protestolara neden oldu, büyük bir öfke doğurdu. Geniş kitleler Amerikan sisteminin ırk ayrımcılığı içeren toplumsal sistemine karşı birikmiş öfkelerini bu vesileyle ifade etmektedir.

ABD'nin ilk siyahi başkanı Obama, jürinin aldığı kararı kabul etmek gerektiğini, Ferguson'da olanları bahane ederek şiddete başvuranlara hiçbir sempati duymadığını ama toplumun bazı kesimlerine adil davranılmadığı duygusuyla hayal kırıklığı yaşayanları anladığını söyledi. Protesto gösterilerine yönelik barışçıl ve barışçıl olmayan ayrımı yaparak saldırmak gerici her egemen sistemin, sorunun gerçek muhtevasını karartmak için izlediği bir yöntemdir. Haklı mücadelelerin ve tepkilerin meşruiyeti bu şekilde karartılmaya, ortadan kaldırılmaya çalışılır.

Al birini vur ötekine!

"Arap Baharı"nda Hüsnü Mübarek, Zeynel Abidin bin Ali, Muammer Kaddafi gibi diktatörler halk tepkisini "bunlar terörist" diye karşılayıp yerle bir olurken; Bahreyn, Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Yemen gibi ülkelerde gerçekleşen protesto gösterileri aynı argümanla bastırılmıştır. Yine Beşar Esad'ın da iç savaşta en güçlü argümanı "terörizm, şiddet yanlıları" ile mücadele olmuştur. İsrail'de Filistin'e karşı yıllardır aynı argümanlarla sürekli ve kararlı bir şekilde saldırmakta, katletmekte ve Filistin halkının silahsızlanarak kaderlerine boyun eğmesi durumunda "belki" bazı gelişmeler olabileceğini söylemektedir. TC'de ise bu yaklaşım kadimdir. Son 40 yılda Kürt ulusal mücadelesi "terörizm, şiddet" gerekçesiyle en barbar yöntemlerle bastırılmaya, Kürt ulusu en vahşi katliamlara, işkencelere, yerinden etmelere tabi tutulmaktadır. Yakın zamanda ise Gezi İsyanı'yla ortaya çıkan tepkiye "barışçıl olan, çevreci olan kardeşler" ve "terör yanlıları, Vandallar ve darbeci olan" kötü niyetliler şeklinde tasnif ederek saldırmıştır. Bu şekilde tepkilerin demokratik, haklı ve meşru içeriği tümüyle silikleştirilmeye ve berhava edilmeye çalışılmıştır. Bu Almanya'da, İtalya'da, Yunanistan'da ya da ABD'de de gerçekleşse mesele biraz farklılık içerse de yine şiddet, terör bağlamına oturtularak ele alınmaktadır.

Bu bağlamda egemen güçlerin kendi dışlarında ise sorunu demokratik tepki, insan hakları vs. gibi ele alıp birbirlerinin sıkıştırmanın, kendi içlerinde ise terörle, şiddetle mücadele diyerek saldırmaları artık bilindik ikiyüzlülüğün gizli-kapaklı olmayan halleriyle yaşanmaktadır. Bu ortak payda ve ikiyüzlülük artık bir bunalım ve kriz yaşamaktadır. Toplumsal hareketlere saldırmakla yaşattığı meşruiyet bunalımı, onlar için aynı zamanda bir yönetme bunalımını da doğurmaktadır.

Ferguson'a bugün egemen sınıfları ve onun kamuoyu oluşturma aygıtları ziyadesiyle ilgi göstermektedir. Özellikle Avrupa ve ABD'den Gezi İsyanı sırasında devletin yaklaşımına yönelik gelen eleştiriler bu ilgiyi canlı kılmaktadır. Yandaş medya uzun zamandır Avrupa'da ve ABD'de herhangi bir toplumsal olayda polisin olası şiddetini "güçlü sensörleriyle" algılamakta ve "bakın demokratik ülkelerde polis neler neler yapıyor, bizim polisimiz bunların eline su bile dökemez" havasında servis etmekteydi. Son Ferguson olayını da aynı medya aynı bakış açısı ile anbean sunma gayretinde. Bu şekilde Gezi'de ya da herhangi bir toplumsal olayda gerçekleşmiş ve gerçekleşecek olan polis ve devlet şiddetine meşruluk yaratmaya çalışmaktadır. Herhangi bir devletin kendine yönelik darbe girişimine, şiddet eylemine, terör girişimine karşı vereceği tepkinin ortak olduğunu, "demokrasi"nin de bunu gerektirdiğini iştahlı ve ağzlarından tükürükler saçarak propaganda yapıyorlar.

Türk faşizminin burjuva demokrasisi ile imtihanı!

Bir yandan Avrupa ve ABD eleştirisi yaparken diğer yandan oraların kendilerinin kablesi olduğunu da bu kıyaslamaları yaparken göstermiş oluyorlar. Liberal demokrasi anlayışının mabetlerini örnekleyerek kendi faşist anlayışına dayanak oluşturmaya çalışıyorlar. Kuşkusuz bu liberal burjuvalarla yürütülen polemikte ve kavgada güçlü argümanlara da dönüşebiliyor. Batı tipi demokrasi tapınıcılarının karşı toplumsal muhalefetin hedef alınması ve devlet şiddetinin, sopasının gösterilmesi hiç kuşkusuz bu tapınıcılarının da, onların iktidardaki türevi olan hükümetin de büyük çıkarlarına uygundur. Zira toplumsal eylemler ve hareketler bu egemen kesimlerin çeşitli klikleri için birbirlerini sıkıştırmak için kullanılan bir dolgudur. Çünkü "batı tipi demokrasi" aşıkları da her gün şiddete, teröre karşı olduklarına dair yeminler ediyorlar. Onların bu yeminlerinin halkın özgürlük, demokrasi, hak taleplerine karşı edilmiş yeminler olduğundan şüphe duymamak lazım.

Ancak en nihayetinde burjuva demokrasisi ile faşizm arasında da biçimsel farklar olduğunu bu polemikler karartamaz. Burjuva demokrasisinde geniş kesimlerin ekonomik, sosyal ve demokratik hakları ile faşizm koşullarındaki durumu kıyaslamak bile bunu açığa çıkarabilir. Ama asıl mesele faşizmin yerine halkın burjuva demokrasisi taleplerine mahkum edilmesi çabasıdır. Bu kısaca sokulmasıdır. Bugün burjuva demokrasisinde yaşayan kitlelere var olan yetmediği gibi, faşizm ve daha baskıcı rejimler altında yaşayan kitlelere de var olan gömlek dar gelmektedir. Bu ikisi arasında halkın tercihe zorlanması, bir dolgu olarak kullanılması, ezilen kesimlere "kırk katır mı kırk satır mı" tercihi yaptırmak anlamına gelmektedir.

Emperyalist sistemin parçası olan, burjuva demokrasisinin de onun bağrın-

dan çıkan faşizmin ve çeşitli baskıcı siyasal yönetimlerin de, çeşitli düzey ve boyutlarda, farklı görüngü ve niteliklerde bir kriz içinde olduğu, artık toplumsal memnuniyetsizliğin ve tepkilerin bunu açık edecek şekilde kendini gösterdiği bir dönemden geçiyoruz. Egemenler kendi dışındaki güçlerin açık ve zaaflarını göstererek ya kendi yaptıklarına kitleleri ikna etmeye çalışıyor ya da birbirleriyle olan örtülü kapışmalarını bunları kullanarak sürdürüyorlar.

Ancak bu noktada AKP'nin ve Türk devletinin en önde bayrağı salladığını ve bugün yaşadığı iç ve dış politikadaki krizi bu yolla hafifletmeye çalıştığını görmekteyiz. İdealist kafa yapıları ile açık ve geniş kesimlerin akıyla dalga geçen bir yöntemle hareket ettiklerini görüyoruz. Ferguson olaylarını da bu gözle ele alan yaklaşımları dikkat çekiyor. Bir yandan "bakın Brown'u vuran polis orda yargılanamıyor bile ama bizde Gezi'de öldürülen polisler müebbetle yargılanıyor" diyerek kendilerinin aslında ABD'den daha ilerde olduğunu ispatlamaya kalkışanlardan; Obama'nın şiddete karşı hoşgörü ile yaklaşmayacağı açıklamalarını, Türk polisinin tutumuna meşruluk kazandırmaya götürenlere; ABD'nin Türkiye'ye demokrasi eleştirisi getiremeyeceğine kadar uzatanlar mevcut.

Usta yalancılara hayal kırıklığı, kendini pazarlama telaşı!

Ama en enteresamı bu tip tepkilerin ve kalkışmaların sosyal, ekonomik, siyasal nedenlerine dair evrensel bir karakter kazandığını söyleyenlerdir. Afrika'dan Ortadoğu'ya, Latin Amerika'dan Orta Avrupa'ya, Batı Avrupa'dan ABD'ye kadar genel bir sosyal memnuniyetsizlik yaşandığını, bunun 21. yy'ın karakteri haline geldiğini ifade eden AKP patentli değerlendirmeler söz konusudur (İbrahim Karagül, 26 Kasım Yeni Şafak gazetesi). Bir yanı sıra bunların verili sistemlerin yarattığı adaletsizlik, haksızlığın ürünü olduğunu da açıkça ifade ediyorlar. Ancak aynı kesimler dünyanın her yerinde yaşanan bu neviden itirazların, protestoların sosyal ve toplumsal temellerini irdelerken mesele TC sınırları içinde çıkan mezhepsel, ulusal ya da sınıfsal temelli hareketlere gelince toplumsal ve sosyal sorunlarla ele almayı bırakıp "dış güçler, komplo, darbe girişimi, lobi" gibi dışsal sebeplerle açıklamayı yeğliyorlar. Bu tutarsızlık kuşkusuz yemek yediği çanağa pislememe kaygısından kaynaklanmaktadır. Kendi dışındaki olayları iç dinamikleriyle, kendi içindikileri ise dış güçler ve gelişmelerle açıklamak bu büyük çıkardan ileri gelmektedir.

Ama bu kesimler aynı zamanda Türk medyasının maharetini de özgün bir yere koymaktadır. Gezi'de meseleyi nasıl da şeytanlaştırdıklarını, manüple ettiklerini, gerçeklikten ve bağlamından kopardıklarını över hale geldiler. Hatta İbrahim Karagül, Gezi'de esas başarının kendi manipülasyon ve yalan üretme kabiliyetiyle oluştuğunu ifade edecek kadar pervasızdır. "Açık söyleyeyim, iki olayda

da geleneksel yöntemler yeterli olmadı. Olamayacaktı. Kamuoyu etkileme gücü yüksek çevreler harekete geçirilerek tehdidin önüne geçildi. Siyasi iktidara verilen kitlesel destek ve medya bilgilendirmesi olmasaydı tablo pek iç açıcı olmayabilirdi." (İbrahim Karagül, 26 Kasım, Yeni Şafak). Bu sözler hem itiraf hem de Star ve Akşam Gazetesinde yaşanan son tasfiyelere karşı kadir kıymet bilinmediğine dair sitem amaçlıdır. Kendini pazarlamanın bu derece aşağılık karaktere büründüğünü görüyoruz.

Bu manipülasyon ve yaklaşım Türk egemenlerinin ve onun bugün hükümet eden kliği AKP'nin yaşadığı ve yaşayacağı krizin üstünü örtmeyecektir. Medyayla yalanlar, hileler üretmede çok mahir olabilirler, bugün için işlevli de olabilir. Bu konuda dünyada diğer devletlerden ayrıcalıklı bir noktada durduklarını da düşünebilirler. Ancak gerçekler, Gezi'nin ruhu, Kobane Serhildanı'nın ihtişamı bu karşı-devrimci güruhun peşini bırakmayacaktır. Dünyadaki ve Türkiye'deki gelişmeler ve gelişmekte olan devrimci durum, onların Gezi ve Kobane gibi kalkışmalarla ve yeni ve daha deneyim kazanmış yeni girişimlerle yüzleşmelerini engelleyemeyecektir.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Raci Yılmaz: Raci Yılmaz, İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'nde öğrenci olduğu yıllarda Proletarya Partisi saflarında örgütlendi. Yılmaz, 1. Konferans'ın ardından ise İstanbul Askeri Komitesi'nde görev alır. Ayrıca Raci Yılmaz, 2. Konferans'ın da delegelerindedir. Sarı Asker kod adlı Yılmaz, 6 Aralık 1980'de Harbiye Çimen Sokak'taki bir evde polisle girdiği çatışmada şehit düşer. Çatışmada Ali Günaydın adlı bir polis de vurulur.

Mehmet Ali Polat: 1950 doğumlu olan Mehmet Ali Polat, 6 Aralık 1980 tarihinde Kırklareli'nde polis tarafından katledildi.

İbrahim Kır: Kır, 1975 yılında işçilik yapmak için gittiği İstanbul'da Proletarya Partisi ile tanıştı. Kazlıçeşme'de işçilik yaptığı sırada örgütlenen İbrahim Kır, işçiler arasındaki örgütlenme çalışmalarında yer aldı. Aralık 1980'de gözümlü alman Kır, işkencelerde sır vermeyen geleneğin temsilcisi olur ve işkencede katledilir.

Veysel Uyar: Veysel Uyar, Proletarya Partisi ile öğrencilik yıllarında tanışır. Kokum kod adlı Veysel Uyar, Behzat Firik'in katledilmesinin ardından bölgede ihbarcıları açığa çıkartma faaliyeti sırasında Dersim Hülukuşağı'nda düşmanla girdiği çatışmada Erdoğan Tekin ile birlikte katledilir.

Erdoğan Tekin: 1962 yılında Ovacık'ın Pardi Köyü'nde dünyaya gelen Erdoğan Tekin, genç yaşlarından itibaren bölgedeki Proletarya Partisi'nin faaliyetlerinden etkilenmektedir. Ailesinin İstanbul'a göç kararına karşı çıkan Tekin, Dersim'de kalarak gerilla saflarına katılır.

Fatsa'dan izlenim...

Fatsa'daki maden işletmeciliğine karşı yürütülen direniş sürecine katılmamız ile beraber köylülerin birçok sıkıntı ile yüzleştiğini, mağduriyet ile karşılaştığını gördüğümüzü söylemeliyiz. Bir yandan bölgedeki köylülerin "Maaşlı bir iş bulduk" deyip maden sahasında çalışmak istemesi, diğer yandan mağdur olup bağı bahçesi zarar gören köylülerin sıkıntıları...

Yine bir yandan güvendikleri muhtarın maden sahasına işçi götürüp getirmesi, diğer yandan yeni muhtarlık seçimlerinin yapılmak istenmesi gibi birçok çelişki sayabiliriz. Burada ele almamız gereken esas konu; halkın sorunlarına sırt dönen, yaşam alanlarının katledilmesini izlemekle kalmayıp bizzat katliama destek veren insanlardır. Sistem her daim bu gibi sıkıntılarla karşımızda duracaktır. Çünkü sermayelerine güç katarak ayakta kalmalarından bahsediyoruz ve ayakta kalmaları, bir takım insanların canına malolacaktır.

Maden sahasının ilerleyebilmesi için yani oradaki köylünün sessiz kalabilmesi için devlet taktiklerle yaklaşmaya çalışıyor. Bu taktikler köylünün dikkatini dağıtmaya yetmese de gözle görünür hale geliyor. Mesela "İçinizde anarşistler var, beyinlerinizi yıkıyor", "İçinizde Kızılbaşlar var, bu isyanlar onların başlarının altından çıkıyor".

Yine dikkatimizi çeken bir başka ayrıntı ise; köylülerin diğer köylülerle bir araya gelmesine yarayacak direniş çadırı bizlere çok mutlu etti. Ve bu çadır orada mağdur olan bir köylünün bahçesinde kuruluydu. Çadırın jandarmaların yıkma tehditleri içeren mesajlarına rağmen ayakta kalması çok güzeldi. Oradaki çadırda çevre köylerden gelenlerin de buluşup sohbet etmesi oldukça önemli. Çadırın, ilerleyen süreçler için; bilmeyenlere maden sahasının zararlarını anlatmak için, kültürlerini konuşmak, kaynaşmak için önemli olduğunu düşündük.

Sistemin her attığı adımı tartışan köylüler, aynı zamanda sağlam, ayakları üzerinde durabilen bir kurumun olmamasını da eleştiriyordu. Muhabirlerin orada bir nevi kitle faaliyeti yürütmesi hem köylüleri çok memnun etti hem de muhabirlerimizin o bölgenin tahlilini yapmasına yaradı. Hiç duymadığımız sıkıntıları dinlediğimizde, köylülerin bunlara rağmen çaresiz hissetmemeleri ve çözüm üretmek istemeleri de çok güzeldi.

(Öğ çalışanları)

"Bu topraklar bizim, maden şirketlerinin değil!"

Fatsa Ünye'deki siyanürle altın arama işleminin birçok zararı kanıtlanmış olmasına rağmen o bölgede yaşayan insanların tüm yaşam alanlarının ellerinden ısrarla alınmak istenmesi hiç şaşırtıcı değil. Ünye'ye giderek köylülerle sohbet ettik ve yaptığımız birçok sohbette rahatsızlıklarını, sıkıntılarını dinledik.

Siyanüre karşı gerekirse canlarını bile vermektan kaçınmayacaklarını da gördük. Altın araması yaparak ortaya siyanür zehri saçan şirketlerin yani AKP hükümetinin, amacının kâr olduğunu zaten biliyoruz.

Ülkenin farklı yerlerinde de yapılan bu doğa ve insan katliamının sadece ve sadece sermayelerine güç katma isteği ile doğduğunu da biliyoruz. "Toprağımızı, bahçelerimizi, nefes aldığımız bu gökyüzünü, evlerimizi, geçim kaynaklarımızı onlara yani şirket adı altında bir araya gelen kan emicilere vermeyeceğiz" diyen Mollaoğlu köylüleriyle yaptığımız röportajı aktarıyoruz.

- Kaç yıldır burada yaşıyorsunuz? Burada neler yapıyorlar?

Hakkı Doğru: Atalarımızın toprağıdır burası, büyük babam bile buradaydı. Biz burada tarımla uğraşıyoruz, geçim kaynağımızı bu şekilde çıkartıyoruz. Bunun yanında hayvancılığımız da var, kimilerinin ineği, kimilerinin koyunu, tavuğu vs. Bizlere hiç sorulmadan edilmeden bu maden belasını başımıza getirdiler. Köy halkını toplayıp da "Burada madende altın aranacak, buna razı mısınız?" ya da "bir itirazınız var mı?" diye sormadılar. Ama "Köy halkını Bahçeler köyünü, Yukarı köyü topladık ve herkes bu madene razı" diye yazmışlar. Böyle bir tutanak tutmuşlar.

Neden bu zamana kadar bize böyle bilgi vermeyip yaşam alanlarımızı katlettiler. Neymiş, buranın suyu içilmezmiş. Ne demek içilmez? Biz senelerce atalarımızdan, büyükelimizden bu yana bu suyu nasıl kullandık, soruyorum onlara. Bu madenci belası başımıza gelince mi içilmez, kullanılmaz oldu bu su!!! Yetki-

liler gelip bize bunu kanıtlasınlar. Başları dara girince hemen bir telefon açıp jandarmayı başımıza dikiyorlar. Bizim köyü, yaşam alanımızı bizden korumaya çalışıyorlar. Bizleri buradan atıp nereye göndereceklermiş, nerede nasıl yaşayacakmışız? Seçim zamanı geldiğinde kapı kapı dolaşıp bir şeyler anlatıyorlar da şimdi niye gizli saklı bir şeyler yapmaya çalışıp bizi buradan göndermeye çalışıyorlar? Tek dertleri yıllardır burada yaşayan köylüyü toplayıp mezara göndermek, kendi işlerine de burada devam etmek. Madenci şirketi buradaki direniş çadırımıza gelip "Burada devlet de bizim hükümet de bizim, hiçbir şey yapamazsınız" gibi şeyler konuştu. Ne demektir bu, bizim olan

Atalarımızın toprağıdır burası, büyük babam bile buradaydı. Biz burada tarımla uğraşıyoruz, geçim kaynağımızı bu şekilde çıkartıyoruz. Bunun yanında hayvancılığımız da var, kimilerinin ineği, kimilerinin koyunu, tavuğu vs. Bizlere hiç sorulmadan edilmeden bu maden belasını başımıza getirdiler.

köyü- toprağı onlar nasıl sahiplenebiliyor? Maden sahasında komşunun arsası vardı, şimdi ne parasını ne de toprağını alabiliyor. Burada kanunlar varsa devlet bize mi sahip çıkacak yoksa bizi köyümüzden kovanlara mı? Allah onları ıslah etsin diyorum başka bir şey demiyorum.

İsmi vermek istemeyen bir köylü: Buradaki altın için yaşam alanlarımızı kirleten insanları, birlik beraberlik içerisinde olursak kovabiliriz. Bizleri zaten ayırıştırma-ya çalışıyorlar; Kızılbaş, anarşist, Kürt diye. "Benim bu toprağımi niye eşiyorsun" dediğimde, silahlı askeri başıma getiriyorsa zaten ben bu devlete güvenmiyorum. Benim tapulu yerimi askerlerle koruyarak elimden alıyorsa, ben zaten bunlara güvenmem.

- Maden işletmesine karşı bir direniş çadırı kuruldu. Bununla ilgili ne düşünüyorsunuz?

- Bu çadırı kapı komşumuz İsmet abimiz kurdu. Koyduğu yer de kendi bahçesi, kendi toprağı. Gidip gelip tehdit ediyorlar "Bu çadır yasal değil, kaldıracaksınız; yoksa biz zorla kaldırırız" gibi. Kendi toprağındaki çadıra bile karışıyorlar. 40 tane asker geldi. "Toprağımızı, yaşam alanlarımızı, evlerimizi ellerimizden alıyorsunuz bunu size mi soracağız?" diye yanıt verdik. Yerimizi korumak için biz bu çadırı kurduk. Bize "Burada örgüt kuruyorsunuz" dediler. Biz de "Hayır örgüt değil yaşam alanlarımızı sizlerden koruyoruz" dedik. "Eğer bunlara rağmen direnmek örgüt kuruyor olmaksızın, olsun" dedim. Ardından "Ben raporumu tutarım seni buradan götürürüm" dedi. "Hemen götür" dedim, "Buraları korumak kanunlarda suçsa, götür" dedim. Bizleri bu tür baskılarla yıldırılmayacaklar. Ölene kadar da devam edeceğiz bu direnişe ve yakın köylerdeki dostlarımızın da bu çadıra sık sık gelmelerini istiyoruz. Direnişe destek vermelerini istiyoruz. Ya burada öleceğiz ya da yaşam alanlarımızı geri alacağız.

Sınırsız bir direniş: Kobanê!

Pirsûs: Sınırdan yaşam, çatışmaların gölgesinde devam ediyor. Çok renkli, çok kültürlü bir hal alan sınır direniş İŞİD vahşetine karşı tarihi bir direnişin de merkezi haline geldi. Ortak yaşamın ilmek ilmek örüldüğü sınır hattını boş bırakmayan sınırsız direnişçilere, “**Kobanê’de süren savaş ve sınırdan sınırsız direniş hakkında düşünceleriniz nelerdir?**” diye sorduk ve herkes kendi penceresinden yaşadığı duyguları bizimle paylaştı.

İbrahim Vahap Güven’in babası Abdulkadir Güven: Kobanê’de çetin bir savaş sürmekte. İŞİD tüm imkânlarıyla Kobanê’ye saldırmasına rağmen YPG, ellerindeki mevzileri tek tek almaya devam ediyor. Ve inanıyorum ki bir hafta içerisinde Kobanê kurtuluşa erecektir ve hepimizin yüreğine su serpilecektir. Öyle zannediyorum ki artık İŞİD’in sonu gelmiştir. Zaten sadece Doğu cephesinde güçleri kalmış. Öyle ki bir veya iki gün içerisinde savaş Kobanê’nin içerisinde çıkacaktır.

Kobanê’li Heval Şores: Kobanê’den sınırdan bu tarafına geçtim. Yaralandığım için dört gün önce geçiş yaptım. Fakat TC askerleri geçişimize izin vermedi. Belli bir süre beklettiler bizi ve bazılarımızı gözaltına aldılar. Tabii bunca şeye karşın biz hala topraklarımıza geri dönmek istiyoruz. Vatanımızda savaşın sürmesine rağmen güzel Kobanê’nin eski günlerine dönmelerini istiyoruz ve bunun için elimizden gelen ne varsa bunu yapmaya hazırız.

Heybet Karakaş: Bugün 51 gündür sınırdayım ve savaşa karşı gerçekleşen direnişin bir parçası olmaya çalışıyorum. Gerekirse 51 gün daha burada kalırız. Kobanê’yi özgürleştirene kadar burada, Mahser köyünde direneceğiz. Direnmeye de devam edeceğiz halkımız için. Biz burada birçok şeye şahit oluyoruz. TC’nin İŞİD çetesine nasıl destek verdiğini görüyoruz. En bariz örneği 29 Kasım günü Türkiye sınırından Kobanê’ye saldırı düzenlenmesiydi. İŞİD çeteleleri, destek almadan hiçbir şekilde sınırdan bu tarafına geçemez. Sabah saatlerinde geçişleri esnasında TC askerlerinin hiçbir tepki vermeden geçmelerine izin verdiğini gören köylüler var.

Burada çirkin bir savaş sürmekte, bu savaş verilen ve verilecek olan direnişle bertaraf edilecektir elbet. Fakat destansı bir direniş gerçekleştirmek için savaşta en ön safta mücadelenin öznesi olmamız gerekir. Bu görevi büyütecek olan da Türkiyeli devrimciler, yurtseverler ve bu savaşta yer almak isteyen her kesimin kaçınılmaz görevidir.

Şu ana kadar verilen mücadelede yer alan tüm devrimci yoldaşları da buradan selamlamak isterim.

Ali Fırat: 8 Ekim’den itibaren Bitlis Tatvan’dan gelip burada sınır

direnişine katıldım. Kobanê direnişinin bir parçası olmak için burada olmam gerektiğinin kararını aldıktan sonra geldim. Ve insanım diyen herkesin burada ayrım yapmaksızın Türk-Kürt, Alevi-Ermeni demeden direnişin bir parçası olması gerektiğini düşünüyorum.

En yakın zamanda Kobanê direnişinde en ön safta yer almak için geçeceğim.

Abdurrahman Özdemir (Köy sakini): Öncelikle her Kürdün, demokratın, yani bütün halkların burada yaşanan vahşete karşı direniş destek vermesini istiyorum. Çünkü bu bizim kaderimiz değildir. Bu İŞİD nasıl var oldu bilmiyorum ama destek verenlerin başında Katar, Suudi Arabistan ve Türkiye Cumhuriyeti geldiğini biliyoruz.

Özellikle de Türkiye hakkında konuşmak gerekirse; Erdoğan Türkiye’nin sonunu getirecektir. Buna inanıyorum çünkü kendine ait bir dünya yaratmış, kaçma imkânı da var ama kurtulamayacaktır. Biz şu ana kadar ne Türkçülük ne de Kürtçülük yaptık. Tabii yaşatılan bu zulme karşı koymazsak aynı yolda olduğumuz gemimiz batar.

Kobanê’deki savaşın ne zaman ve nasıl biteceğine dair bir fikrim yok

ama Kobanê’nin düşmeyeceğine yürekten inanıyorum. Türkiye’nin İŞİD’e elinden gelen desteği vermesine rağmen düşmeyecek. Kobanê’ye yönelik İŞİD’in saldırılarda kullandığı bomba yüklü araçların, mühimmatlarının da Türkiye’den verildiği apaçık ortada. Bu kadar malzeme senin sınırına geçecek, sen görmeyeceksin, buna kimse inanmaz çünkü Kader Ortakaya sınırdan geçerken vuruldu. Yüzlerce çete elemanı, ağır silahlarla geçecek ve bunu kimse göremeyecek, saçma bir durum. Yani bunların hepsi Erdoğan tarafından yapılan şeylerdir. Artık bir kral mı deriz veya başka bir şey mi bilmem; çünkü her şeyin bir hukuku vardır. Fakat Erdoğan hiçbir hukuka uymuyor.

Güllühan Işık: 15 gündür buradayım. Hemen yanı başımızda, yarım saat mesafede bulunan Kobanê’de bir saldırı söz konusu. Ve bizler buna kayıtsız kalamayız. Ülkemizde oluşmaya çalışılan tekçilik anlayışı İŞİD eliyle Kobanê’de din kisvesi altında gerçekleştirilmeye çalışılıyor. Buna bir nevi “İslami terör” diyebiliriz. Bu vahşete karşılık olarak da enternasyonal bir dayanışma ile bu saldırılar bertaraf edilebilir.

Ayrıca beni etkileyen bir durumu da anlatmak isterim! Geçenlerde bir

Kobanê’li ile gerçekleştirdiğim sohbette “Neden burada bir yaşam kurmuyorsunuz” sorusuna karşılık “Burada kuracağımız yaşam için atacağımız her adım bizi Kobanê’den koparacağı endişesinden kendimizi misafir olarak görüyoruz” cevabını alınca; onların yaşadığı savaş psikolojisinden anlamadığımızı, kendilerini yalnız hissettiklerini düşündüm.

“İŞİD=AKP”

ÖG: Bir kadın olarak ne düşünüyorsunuz?

- Erkek faşizmi erkek terörü olarak da görüyorum yaşananları. İŞİD’in ele geçirdiği yerlerde en başta hedef aldığı kadınlar oluyor. Tabii fetvalarla da hâkimiyetini pekiştiriyor.

Hêvî Eryılmaz: Bir Lubunya olarak bir aydır burada bulunuyorum.

Bizim de burada bulunma amacımız; biz nebze de olsa yanlarında olduğumuzu hissettirmektir. Özellikle de insanların gelip sınırdan bekleyişlerinin sıradan bir şey olmadığı, Kobanê’den gelen “Hemen yanı başımızda bulunmanız, bizlere çok büyük bir güç vermektedir” mesajlarını almamız bizi burada tutan en büyük etken oluyor. Tabii burada bulunmamızın bir başka nedeni de; İŞİD çetelerinin sınır köylerinden geçiş yapma ihtimallerini de önleme amacı gütmektedir. Burada oluşan birliktelik; imamın, anarşistin, din/dil/ırk ayrımı yapmaksızın her kesimin burada olması, yardımlaşma ve dayanışmanın en güzel örneğini göstermektedir.

Ve bütün savaşlarda gördüğümüz ve bildiğimiz kadarıyla savaşın mağdurları öncelikle kadınlar ve çocuklar oluyor. Kadının her türlü işkenceye maruz kalması, ötekini ötekisi olma hali pekiştiriliyor. “Kadın ile erkeği eşit konuma getiremezsiniz. Çünkü fitratları farklıdır” diyen Cumhurbaşkanı Erdoğan, bir kez daha kadına olan düşmanlığını göstermiş durumdadır. Yani İŞİD eşittir AKP.

Ali İsmail davası sürü(ndürülü)yor!

H. Merkezi: Ali İsmail Korkmaz'ın davasında görüntüleri silen bilirkişi **Serkan Uğurluoğlu** ile ilgili olarak 3 yıla kadar hapis istemi ile iddianame hazırlandı. Uğurluoğlu, 26 Haziran 2013'teki raporunda, "Fırına ait diskin içeriğinde bir veri tespit edilememiş, disk boş olarak görülmüştür" demişti. Ardından aynı hardisk, Jandarma Kriminal Dairesi'ne gönderilmişti.

Korkmaz'ın dövüldüğü ana ilişkin görüntüleri kurtararak geri getiren jandarma; hazırladığı raporunda, kayıtların dört kez silindiğini tespit etmişti. Kayıtların ilk olarak 6 Haziran 2013'te, Korkmaz'ı akrabalarıyla birlikte yere düşürüp tekmeleyen fırıncı İsmail Koyuncu tarafından iki kez formatlama yoluyla silindiği ve ertesi gün polise verildiği anlaşılmıştı. Üçüncü ve dördüncü silme işlemlerinin ise 21 ve 22 Haziran'da yapıldığı belirlenmişti. Hard diskin bu tarihte, bilirkişi sıfatıyla görevlendirilen Uğurluoğlu'nda olduğu, görüntüleri kurtarması istenen bilirkişinin "formatlama" yoluyla silme işlemi yaptığı ortaya çıkmıştı.

Savcı **Hasan Ali Erkan**, "Bilirkişinin gerçeğe aykırı mütalaada bulunduğunu ve görevinin gereğini yerine getirdiği sırada gerekli özeni göstermediğini" belirterek, Uğurluoğlu hakkında 11 Kasım'da iddianame düzenledi.

İddianamede, Uğurluoğlu hakkında Türk Ceza Kanunu'nun 276. maddesine göre "Gerçeğe aykırı bilirkişilik" iddiasıyla bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası isteniyor. İddianame, Eskişehir 6. Asliye Ceza Mahkemesi'ne gönderildi.

Savcı 1 müebbet, 2 beraat istedi Ali İsmail Korkmaz ile ilgili olarak süren davada ise savcı mütalaasını açıkladı. Açıklanan mütalaada sanık polis **Mevlüt Saldoğan** hakkında "Kasten adam öldürmek" suçlamasıyla müebbet hapis cezası isteyen savcı, 2 polis için de delil yetersizliğinden beraat talep etti.

Mütalada savcı ayrıca, sanık polis **Yalçın Akbulut** hakkında "Kasten yaralama suretiyle ölüme sebebiyet vermek" suçlamasıyla 12 ilâ 16 yıl, fırıncı **İsmail Koyuncu** ve **Ramazan Koyuncu** ile **Muhammet Vatansever**, **Ebubekir Harlar** hakkında ise 8-12 yıl hapis cezası talep etti. Şaban Gökpinar ve Hüseyin Engin'in ise "delil yetersizliği" nedeniyle beraatını istedi.

ÇED kaldırılıyor, dizginsiz talana kapı açılıyor

Büyük ölçekli projelerin çevreye olan etkisini değerlendiren ÇED raporları, çevre katliamlarının önünde en büyük engeli teşkil ediyordu. Çünkü bu raporları alabilmek için şirketler, halkın yer aldığı toplantılar örgütlemek ve bu toplantılar sonucunda olumlu görüşlerin alındığına dair toplantı tutanakları tutmak zorundaydı. HES'ler, nükleer santraller, termik santraller vb. doğa düşmanı projeler; yapımından önce düzenlenen toplantılarda halktan olumlu görüş almak zorundaydı.

ÇED toplantıları, çevre mücadelesi veren halkın projenin iptali için hem zaman kazandıkları hem de olumsuz görüş vererek projenin başlamasını engelleyebildikleri bir araç haline dönüşmüştü.

Bakanlığın hesap etmediği bir biçimde çevrilen ve halkın bir direniş alanına dönüştürdüğü bu toplantılarda tutulan tutanakların bir araya getirilmesiyle alınabilen ÇED hakkında Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, 2013 yılında Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) Yönetmeliği'nde baştan aşağı değişikliğe gitti. 17. defa yapılan değişiklikte alışveriş merkezleri (AVM), hidroelektrik santralleri (HES), şehir hastaneleri, toplu konut projeleri ve golf sahaları ÇED'den muaf tutuldu.

TOKİ'ler ÇED'siz inşa edilebilecek

Sadece AKP döneminde 7 kez değiştirilen, geçtiğimiz yıl Çevre Kanunu'na geçici 3'üncü madde olarak konulan ve çok sayıda büyük projeye ÇED muafiyeti getiren değişiklik Anayasa Mahkemesi tarafından durdurulmuştu. AYM'nin gerekçeli kararı henüz açıklanmamışken, Bakanlık mahkemenin reddettiği maddeyi yeniden yönetmeliğe koydu.

Bir önceki yönetmelikte 2 bin ve üzeri konut içeren toplu konut projelerinde ÇED uygulanması gerekiyordu. Yeni yönetmelikte ise 500 konutun üzerindeki toplu konut projeleri için sadece proje tanıtım dosyası sunulması yeterli olacak.

Amedli köylüler mücadeleyi kazandı

H. Merkezi: Amed'in Sur ilçesine bağlı Alçık köyünde, **NV TURKSE PERENCO** firmasının, köylülerin arazilerini işgal ederek, 20'ye yakın kuyudan petrol çıkarması sonrası köylülerin başlattığı hukuk mücadelesi sonucunda şirket hakkında "yürütme-yi durdurma" kararı verildi.

Mahkeme kararında, şirketin köylülerin arazilerini işgal etmesinin, araziye kamulaştırma amaçlı olduğu ve bu kamulaştırma işlemi ile birlikte köylülerin mülkiyet hakkını kısıtladığı, bu kısıtlamanın zarara yol açacağı ifadesine yer verildi. Mahkemenin kararını vermesinin ardından eylem yapan köylüler şirketin bulunduğu arazilere giderek, şirketin en kısa sürede malzemelerini alarak, arazilerini terk etmesini istedi.

Daha önce 500 yatak ve üzerindeki hastaneler "ÇED uygulanacak projeler listesinde" yer alıyordu. Ancak yeni düzenlemede bu zorunluluk kaldırıldı.

HES'lere ve 3. köprüye devam Yönetmelikte 3. köprü ve İzmir-Gebze otoyolu gibi projeler de Anayasa Mahkemesi kararına karşın ÇED'den muaf tutuldu. Düzenlemeye göre söz konusu projelerde sadece Bakanlığın uygun görmesi halinde ÇED istenecek.

Tarım ve orman arazilerinin dönüşürülmesini sağlayan projeler de ÇED'den muaf tutulacak. Bu düzenleme ile orman ve tarım arazilerinde yapılacak projelerde, bu projelerin çevresel etkisinin incelenmesinin önü de tıkanmış oluyor. Çevre Mühendisleri Odası'na göre bu düzenleme orman ve tarım arazilerinin sonu anlamına geliyor.

Akarsu havzaları arasında su aktarımında 100 milyon metreküp altı ÇED'den muaf oldu. Büyük su temini projelerine ÇED'den muafiyet sağlanıyor.

"Herkes istediği her şeyi yapacak"

TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Başkanı **Baran Bozoğlu**, düzenlediği basın toplantısında yeni ÇED yönetmeliğini eleştirdi. Bozoğlu, düzenlemeyle orman ve tarım arazilerinde yapılacak

projelerin çevresel etkisinin önünün tıkanıldığını söyledi. "Düzenlemeler nokta atışı şeklinde yapılmış" diyen Bozoğlu, bu yönetmelikle çevre felaketlerinin artacağı uyarısında bulundu.

"Bu düzenlemelerle çevre felaketleri yaşanabilir, isteyen istediği gibi orman ve tarım arazisi katliamı yapabilir, yeraltı ve yer üstü sularını istediği gibi kullanabilir. Kimse de çıkıp 'Bunun çevresel etkisi nedir' nedir diye soramayacak" değerlendirmesinde bulundu.

Bozoğlu, "Bu yönetmelik çevre katliamı demek. Anayasa Mahkemesi ÇED'den muafiyeti öngören değişikliği iptal etmişti. Bakanlık, Anayasa Mahkemesi'ni takmadığını bu yönetmelikle göstermiş oldu" ifadelerini kullandı.

Mücadeleyi kıramayanlar yönetmelik değiştirdi

Bu düzenleme, halkın mücadelesi ile baş edemedikleri için yapıldı.

Başta Karadeniz halkı olmak üzere, birçok bölgede rant uğruna yapılan projelere karşı can bedeli yürütülen mücadele ile birçok proje askıya alınmış, iptal edilmişti. Dolayısıyla bu talan politikalarının ürünü olan projeler, planlanan zamanlarda yaşama geçirilemediği için ÇED zorunluluğu ortadan kaldırılarak saldırların hızlandırılması planlanıyor.

Aydos'ta barınma hakkı mücadelesi büyüyor!

Kartal: Aydos ve Sülüntepe, Pendik Belediyesi'nin "Kentsel Dönüşüm" rant saldırısının kaskacı altında bulunuyor. Son günlerde belediye, gecekondu sahiplerine "tapularınızı vereceğiz" yalanı altında borç sözleşmeleri imzalatıyor. Herhangi bir imar planı açıklamayan belediye, ucu açık sözleşmelerle rant elde etmeyi ve mahalle halkını sürgüne tabi tutmayı amaçlıyor.

Aydos ve Sülüntepe, rant politikaları bakımından belediyenin iştahını kabartıyor. Ormana bitişik, temiz havasıyla bir yanında siteler ve villalar bulunan bu bölge, Sabiha Gökçen Havaalanı'na da yakın. Havaalanına yapılması düşünülen metro hattının Ay-

dos ve Sülüntepe'den geçecek olması mahalleyi daha da değerli kılıyor. Mahallede hemen hiçbir evin tapusu bulunmuyor. Belediye ise bu talebi karşılamış gibi yapıyor.

Ancak belediyenin evdeki hesabı çarşıya uymayacak gibi görünüyor. Çünkü mahalle halkı, rant politikalarına karşı **Pendik Ertuğrulgazi Sülüntepe Kentsel Dönüşüm İmar Kamulaştırma ve Sosyal Yardımlaşma Derneği**nde (ERSÜLDER) biraraya geliyor, toplantılar yapıyor ve sokak sokak/ev ev çalışmalar yapıyor. Bu çalışmaların içerisinde yer alan Partizan da, barınma hakkı kapsamında Aydos ve Sülüntepe'de afiş çalışmalarını başlattı.

Binlerce emekçi Amed'de buluştu

Amed: AKP iktidarı döneminde artan iş kazaları ve cinayetlerine karşı **DİSK** öncülüğünde **KESK** ve **TMMOB İ Koordinasyonları** ortaklığında Amed'de 30 Kasım günü İstasyon Meydanı'nın da bölge mitingi düzenlendi. **"Kobanê'deki direniş ruhunun**

emekçilerde yarattığı umutla demokratik sosyalizme yürüyoruz" şiarıyla İstasyon Meydanı'nda düzenlenen mitinge başta **Elih, Mérdin, Şirnex, Wan** olmak üzere bölge illerinden de işçi ve emekçiler katıldı. İlk olarak konuşan **DİSK Genel**

Başkanı **Kani Beko**, AKP döneminde 15 bine yakın insanın iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiğini vurgulayarak **"Bu ölümler fitrat değildir. Önlenebilecek ölüme fitrat denmez. Bu ölümler cinayettir"** dedi. Ardından **DTK Eş Genel Başkanı Selma İrmak** **"Bunca ölümlere rağmen halen alınmış bir tedbir yok. Bunun karşısında kendi**

çözümümüzü kendimiz oluşturmak için kendimizi örgütleyerek mücadelemizi sürdürmeliyiz" dedi.

Yapılan konuşmaların ardından müzik dinletisiyle devam etmesi planlanan eylemin, **İŞİD** çetelerinin Kobanê'ye yönelik saldırısı nedeniyle iptal edilmesi üzerine konuşmaların ardından sona erdi.

Kadınlar 25 Kasım'da şiddete karşı sokaktaydı!

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nde birçok ilde kadınlar sokağa çıktı; eylemlere, şiddete karşı Kobanê'de direnen kadınların savaşı damgasını damga vurdu.

İstanbul

"Erkek, Devlet, İŞİD Şiddetine Karşı İsyandayız" yazılı pankart arkasında buluşan yüzlerce kadın, kadın cinayetlerine ve patriarkal sisteme karşı Tünel'den Galatasaray Meydanı'na yürüdü.

İçlerinde **Sosyalist Feminist Kolektif, SDP'li kadınlar, Anarşist Kadınlar, SKM, KESK'li Kadınlar** ve **YDK** gibi kurumların da olduğu, 25 Kasım Kadın Platformu'nun çağrısı ile düzenlenen eylemde erkek ve devlet şiddeti ile katledilen kadınların da resimleri taşındı.

Polisin Galatasaray Meydanı'ndan Taksim'e geçişleri kapattığı eylemde yapılan açıklamasının ardından kadınlar, halay ve horonlarla eylemi sonlandırdı.

Ayrıca 25 Kasım'da **İHD İstanbul Kadın Hakları Komisyonu** ve **Cezaevi Komisyonu**, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele Günü kapsamında, **Gebze Kadın Kapalı Hapishanesi** önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

1 Mayıs Mahallesi

1 Mayıs Mahallesi'nde daha önce bir panel gerçekleştiren **PSAKD Kadın Komisyonu**, 25 Kasım akşamı da bir yürüyüş düzenledi. Eylemde sık sık **"Kadınlar sokağa özgürleşmeye"**, **"Kadınlar sokağa hesap sormaya"** sloganları atıldı, yürüyüş **Sima Dügün Salonu'nun** önünde yapılan basın açıklamayla son buldu.

Dersim

25 Kasım için **Dersim'de** kadınlar sokaklardaydı. **Sanat Sokağı'nda** bir araya gelerek; **"Tacize-tecavüze, savaşa, kadın katliamlarına, çocuk istismarına dur de"** şiarlı pankartla **Seyit Rıza Meydanı'na** doğru yürüyüşe geçildi. **YDK** kor-

tejinin en önünde; işçi, köylü, ev emekçisi kadınları ve çocuk gelinleri temsil eden kadınlar yürüdü.

Yürüyüşün ardından **Seyit Rıza Meydanı'nda** basın açıklaması gerçekleştirildi. Kadın Platformu adına okunan basın metninde **"Başta Kürt kadınları olmak üzere Rojava'da eşit ve özgür bir yaşam kuranların, bu yaşamın parçası Kobanê'de direnip vatanlarını barbar İŞİD çetesine karşı ölümüne savunuların mücadelesiyle birleşmenin, dayanışmayı bütünümlerin zamanıdır"** denildi.

Basın metninin okunmasının ardından 25 Kasım'ı anlatan **Zazaca** bir konuşma yapıldı. Bu konuşmanın ardından eylem sloganlarla son buldu.

İzmir

YDG'li kadınlar olarak örgütleyicisi olduğumuz eylem için **Ege Ünivesitesi'nde** kampüs içerisinde yürüyüş yapıldı. Eylemde fakülte ve kafe önlerinde ajitasyonlar çekilerek devam eden yürüyüş, **1 No'lu yemekhane önünde** basın açıklamasıyla bitirildi. Açıklamada erkek egemen sistemin ve **AKP** zihniyetinin; kadın kimliği, emeği, bedeni üzerinden yürüttüğü saldırılara değinilerek; **Rojava, Şengal'de İŞİD'in** saldırıları karşısında direniş ve mücadeleyi **YPJ** saflarında büyüten kadınlar selamlandı.

"Arın'den Kader'e sürüyor, sürecek mücadele" sloganlarıyla alkış ve zılgıtlarla eylem sona erdi. Ve akşam **19.30'daki** kadın yürüyüşüne çağrı yapıldı.

Alsancak'ta İzmir Kadın Platformu eylemine **YDK**, dövizleriyle birlikte güçlü bir katılım gösterdi. Kadın yürüyüşünde kadınların isyan sesleri birbirine karışarak coşku sokaklarda yankılandı. Yürüyüş

Gazi İlköğretim Okulu önünde basın açıklaması **Türkçe-Kürtçe** yapılarak eylem sonlandı.

Mersin

Mersin Üniversitesi Kadınları 25 Kasım'da bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklama öncesi yürüyüş yapan kadınlar **Akbank önünde** basın açıklaması gerçekleştirdiler.

YDG'li kadınların da yer aldığı eylemde yapılan açıklamada **"Kadına yönelik şiddetin yüzde 1400 arttığı, her gün yaklaşık 5 kadının en yakınındaki erkekler tarafından öldürüldüğü ülkemizde, bu durum, şiddetin vardığı düzeyi ve hükümetin bu sorunu çözme noktasındaki yetersizliğini açıkça göstermektedir"** denildi. Açıklama **"Kampüste, evde, sokakta, savaşta kadınlar direnişte, biz kadınlar için başka seçenek yoktur"** denilerek sonlandırıldı.

Eskişehir

Yeni Demokrat Kadın'ın da bileşeni olduğu **Eskişehir Demokratik Kadın Platformu** 25 Kasım Kadına Şiddete Karşı Mücadele Günü dolayısıyla bir yürüyüş gerçekleştirdi. Saat **18.30'da** **Espark AVM önünde** toplanan kadınlar **Adalar Migros'a** yürüdü ve burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Okurlarımıza baskı devam ediyor

Mersin/Tarsus: 25 Kasım günü, okurlarımız **S.A, D.B** ve **İ.B** 'nin evlerine gelen polis, ailelerinin gözünü korkutma amaçlı **"Biz terörle mücadele şubesinden geliyoruz. Bu hafta içinde polis merkezine gelmeniz ve çocuklarınız ile ilgili sizinle konuşmamız gerekiyor"** dedi. **D.B'nin** ailesini ise evde bulamayınca not bırakan polis, okurlarımıza ve ailelerine gözdağı vermek onları korku yoluyla sindirmek istemiştir.

"Rahat uyu Tuğçe... Seni mücadelemizde yaşatacağız"

H. Merkezi: Almanya'nın **Offenbach** kentinde, 15 Kasım günü arkadaşlarıyla yemek yediği restoranda 3 genç tarafından taciz edilen 2 genç kadına yardım ederek, onları kurtaran **Tuğçe Albayrak**, tacizciler tarafından darp edilmişti. Tacizcilerin saldırısı sonucu yaralanan ve kaldırıldığı hastanede önceki gün beyin ölümü gerçekleşen **Albayrak**, 23 yaşına girdiği 29 Kasım günü yaşam destek ünitesinden çıkartıldı.

Yeni Kadın bir açıklama yayınlayarak, **"Emeğimize, kimliğimize ve bedenimize her gün biraz daha yabancılaştırılmaya**

çalışıldığımız bu düzen de, Tuğçe üç maymunları oynayanlara inat, insanî değerlere sahip çıkarak insanlığa örnek bir ders vermiştir. Ailesine ve yakınlarına sabırlar diliyoruz (...).Artık kadınlar, kendilerine biçilen toplumsal rolü reddediyorlar. Zor oluyor, yavaş ilerliyor, ama oluyor... Kadınlar olarak kadın olmanın ve ezilen sınıfın kadını olmanın bilincine ulaştıkça örgütlü gücümüz de büyüyecek, güçlenecektir. Daha fazla genç kadın yüreklerin toprak olmaması için" sözleriyle açıklamasını sonlandırdı.

Tutsaklara tecride, basına sansüre son!

uyumlu bireyler olmalarını geciktirmekte ve/veya engellemektedir.”

Onların istedikleri, hayalini kurdukları “toplum” ve “birey”; açıktır ki, hiçbir hırsızlığı, katillliği, zalimliği görmeyendir. Onların hayalini kurduğu, Somalar yaşanırken “fitrat” deyip yaşamına devam eden bir toplumdur, toplumsal cinsiyet eşitsizliğine “kadın-erkek eşit değildir. Bu fitrata ters” diyen bir toplumdur. İŞİD’e verilen her türlü desteği görmezden gelen bir toplumdur.

Ancak istediklerini elde edemeyecekler... Ne toplum böyle bir toplum olacak ne de biz bu gerçekleri yazmaktan vazgeçeceğiz! Ne tutsaklar “suyundan, ekmeğinden, havasından” vazgeçecek ne de biz onları yalnız bırakacağız! “Tutsaklara tecride, basına sansüre son” diyerek mücadeleyi yükselteceğiz!

Yayın yasağına karşı eylemler sürüyor

İstanbul: Tutsaklara yayın yasağının gündeme geldiği andan itibaren biraraya gelen Atılım, Barikat, Demokratik Modernite, Halkın Günlüğü, Kaldıraç, Kızıl Bayrak, Meydan, Mücadele Birliği, Özgür Gelecek, Özgür Halk, Proleterce Devrimci Duruş, Siyaset, Türkiye Gerçeği, Yarın gazeteleri eylemler yaptılar:

* 24 Kasım günü, İHD İstanbul Şubesi’nde biraraya gelerek tutsaklara uygulanan yayın yasağını protesto ettiler.

* 28 Kasım günü ise Bakırköy Kadın Hapishanesi önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. YDK ve PŞTA’nın destek verdiği eylemde “Basına sansür, tutsaklara tecrit, tutsaklara yayın yasağına son” yazılı pankart açıldı. Yapılan basın açıklamasının ardından görüş günü olması nedeniyle içeriye girerek yayınları tutsaklara teslim etmek isteyen gazete temsilcileri içeriye alınmadı. Diğer görüşe gelen aileleri de içeriye almayı geciktiren hapishane idaresi “Grup dağılına kadar kimseyi almıyoruz” dedi.

Eylemde bulunan avukatların bu yapılanın hukuksuzluk olduğunu belirtmesine ve hapishane yönetimini çağırmasına rağmen hiçbir talebe cevap vermeyen hapishane yönetimi protesto edilerek oturma eylemi yapıldı.

Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü’nün 10 Kasım 2014 tarihli 172740 sayılı numaralı emriyle hapishanelerde süreli yayınların posta yoluyla ya da ziyaretçilerden alınmasına “yasAK” getirildi. Bu yasağın ardından, öncelikle Bakırköy Kadın Hapishanesi’ne sonra ise Sincan Kadın ve ardından çorap sökücü gibi Kandıra F Tipi, Tekirdağ F Tipi, Bafra T Tipi ve Kalkandere Hapishanelerine gönderilen siyasi yayınlar geri gönderilmeye başlandı. Ardından İstanbul ve Amed’de, aynı şehirden geldiği gerekçesiyle kargolar alınmamaya başlandı.

“Osmanlı’da oyun çoktur” geleneğini sürdüren TC’de de her şeyin hazır bir kılıfı vardı. Yayın yasağının gerekçesi de 5275 Sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun’un 62. Maddesinde geçen “Hükümlü mahkemelerce yasaklanmamış olması koşuluyla süreli ve süresiz yayınlardan bedelini ödeyerek yararlanma hakkına sahiptir” hükmüne dayanılmaktadır. Ancak 10 Kasım tarihiyle yayımlanan ve tutsaklara da verilen söz konusu emirde geçen şu cümleler; Adalet Bakanlığı’nın ve dolayısıyla devletin amacını açık etmektedir:

“Bilindiği üzere;

Terör ve çıkar amaçlı suç örgütleri mensuplarının bir bölümü, örgütsel bağlarını devam ettirme ve güçlendirme, örgüt talimatları doğrultusunda ceza infaz kurumlarında ortak eylem yapma amaçlı çalışmalar yapmaktadır.

Bu çalışmalarını yapma konusunda, örgütsel haberleşme ve örgütsel tali-

matlar, ziyaretçiler aracılığı ile iletildiği gibi bazen de bülten, gazete, dergi gibi basın organları aracılığıyla iletilmektedir.”

Dört duvar engel değil, isyanı yaşamaya!

Açıktır ki bu yasakla hedeflenen tecrit-tetrim uygulamalarını yoğunlaştırmaktır. Ancak bu saldırıyı sadece bununla sınırlandırmamak gerekir. Ülkemizde son 1,5 yıldır yaşanan gelişmelerle, ki bunlar ülke tarihinde ilklerdir, yaşanan toplumsal muhalefetteki hareketliliğe karşı alınan ilk somut tedbirin hapishanelerden başlaması anlamına gelmektedir bu yasaklamalar.

Gezi İsyanı’yla başlayıp, yolsuzluk protestoları, Berkin’imizin yaşamını yitirmesi, Soma katliamı, Kobanê Serhildanı derken yükselen toplumsal muhalefete set olmak için kapsamlı bir “iç güvenlik paketi” hazırlayan devletin “güvenliği” sağlamak için ilk olarak hapishanelerden başlaması ilk kez yaşanan bir durum değildir. Hapishaneleri hem devrimci, demokrat, ilerici tüm kesimleri teslim ve denetim altına almak hem buradan kendi sömürücü ve zalim sistemleriyle “uyumlu” bir toplum modeli yaratmak hem de toplumsal bir cezalandırma sistemi kurmak için kullanan egemenlerin ilk adımı buradaki yasaklamalarla atıyor olması şartırcı değildir.

Ancak buradan şunu da görmek gerekir ki, 19 Aralık gibi bir katliamla F tiplerini hayata geçiren ve böylelikle

tecrit-tetrim ile siyasi tutsakların yaşamını cehenneme döndürmek isteyen egemenler hala bunu başaramadılar. Dört duvarı ne kadar daraltırlarsa daraltınsınlar, tutsakların dış dünyayla, toplumla, devrim ve demokrasi mücadelesi ile bağlarını koparabilmiş değiller. F tiplerinin duvarlarını ne kadar yükseltirlerse yükseltsinler, Gezi İsyanı’nda “Bu daha başlangıç, mücadeleye devam” diyen milyonların coşkusunun tutsakların hücrelerine girmesine engel olabilmemiş değiller. Soma’nın acısını, Ortadoğu’nun umudu haline gelen YPG ve YPJ’nin Kobanê’de verdiği savaşın sıcaklığını hissetmelerine ve Kobanê için ayaklanan yüz binlerin serhildan zılgıtlarını duymalarına engel olabilmemiş değiller.

Vazgeçmiyoruz, yalnız bırakmıyoruz!

İşte, egemenleri çıldırtan tam da bu durum. Çünkü gerçekleri gizlemeye, gizleyemiyorsa çarpıtmaya çalışan egemenler buna engel olamamaktadırlar. Bu yüzden de gerçeği yazmayı görev edinen, sermayeden palazlanmayan, kalemini satmayan özgür basının hapishanelere girmesine engel olarak, “devrimci basın bizim suyumuz, ekmeğimiz, havamız oldu” diyen tutsakları, “havasız, susuz, ekmezsiz” bırakmak istemektedir. Bunu da yine aynı emirde açıkça şöyle ifade ediyor: “...bazı basın yayın araçlarının ceza infaz kurumlarına girişi, örgüt suçundan mahkum olanların yeniden topluma kazandırılmasını, yasalara saygılı ve topluma